

AMAZONKA

HOP TROP

A

1. Byly krásný naše plány,

C#mi

byla jsi můj celej svět,

Hmi

A

čas je vzal a nechal rány,

Hmi

E

starší jsme jen o pár let.

2. Tenkrát byly děti malý,

ale život utíká,

už na "táto" slyší jinej,

i když si tak neříká.

A

R: Nebe modrý zrcadlí se

F#7

Hmi

v řece, která všechno ví,

A

stejnou barvu jako měly

Hmi

E

tvoje oči džínový.

3. Kluci tenkrát, co tě znali,

všude, kde jsem s tebou byl,

"Amazonka" říkávali,

a já hrdě přisvědčil.

4. Tvoje strachy, že ti mládí

pod rukama utíká

vedly k tomu, že ti nikdo

"Amazonka" neříká.

R:

5. Zlatý kráse cingrlátek,

jak sis časem myslela,

vadil možná trampskej šátek,

nosit dáls' ho nechtěla.

R: Teď jsi víla z paneláku,

samá dečka, samej krám,

já si přál jen, abys byla

pořád stejná, přísahám,

Hmi

A

pořád stejná, přísahám.

BEDNA VOD WHISKY

MIKI RYVOLA

- Ami C Ami E**
1. Dneska už mně fóry ňák nejdou přes pysky,
Ami C Ami E Ami
stojím s dlouhou kravatou na bedně vod whisky,
C Ami E
stojím s dlouhým vobojkem jak stájovej pinč,
Ami C Ami E A
tu kravatu, co nosím, mi navlík' soudce Lynč.
A D E A
R: Tak kopni do tý bedny, ať panstvo nečeká,
D E A
jsou dlouhý schody do nebe a štreka daleká
D E A
do nebeskýho baru, já sucho v krku mám,
D E Ami
tak kopni do tý bedny, ať na cestu se dám.
2. Mít tak všechny bedny od whisky vypitý,
postavil bych malej dům na louce ukrytý,
postavil bych malej dům a z vokna koukal ven
a chlatal bych tam s Bilem a chlatal by tam Ben.
R:
3. Kdyby jsi se, hochu, jen porád nechtěl rvát,
nemusel jsi dneska na týhle bedně stát,
moh' jsi někde v suchu tu svoji whisky pít,
nemusel jsi dneska na krku laso mít.
R:
4. Když jsem štípnul koně a ujel jen pár mil,
nechtěl běžet, dokavád se whisky nenapil,
zatracená smůla zlá, zatracenej pech,
když kůň cucá whisky jak u potoka mech.
R:
5. Až kopneš do tý bedny, jak se to dělává,
do krku mi zvostane jen dírka mrňavá,
jenom dírka mrňavá a k smrti jenom krok,
má to smutnej konec, a whisky ani lok.
R: Tak kopni do tý bedny, ať panstvo nečeká,
jsou dlouhý schody do nebe a štreka daleká
do nebeskýho baru, já sucho v krku mám,
tak kopni do tý bedny!

BIBLE

NEDVĚDI

G

G⁷

C

1. Mámo, řekni, co to máš, jakou knížku v rukách máš,

G

D⁷

G

černejší obal s křížkem v dlaních schováváš,

G⁷

C

řekni, proč s ní chodíš spát, chci to tajemství tvé znát,

G

D⁷

G

dospělý jsem, už nemusíš se bát.

G

R: Zákon dnů, co kolem nás dával svět a dával čas,

Ami

C

G

bible skrývá to, co měl by nosit den,

zanechá ti v duši pláč, proč to všechno je a nač,

Ami

C

G

pomáhá, když na dně zmírá touhy sen.

2. Staré listy otvírám, čtu si slova, vždyť je znám,

kdo to psal, řekni, mámo, kdo to psal,

ten nás musel dobře znát, život žít snad tisíckrát,

zas ji schovej, mámo, každej by se smál.

R:

BLUES FOLSOMSKÉ VĚZNICE GREENHORNS / JOHNNY CASH

G

1. Můj děda bejval blázen, texaskej ahasver,

G⁷

a na půdě nám po něm zůstal ošoupanej kvér,

C

G

ten kvér obdivovali všichni kámoši z okolí

D⁷

G

a máma mi říkala: "Nehraj si s tou pistolí!"

2. Jenže i já byl blázen, tak zralej pro malér,

a ze zdi jsem sundával tenhleten dědečkův kvér,

pak s kapsou vyboulenou chtěl jsem bejt chlap all right

a s holčkou vykutálenou hrál jsem si na Bonnie and Clyde.

3. Ale udělat banku, to není žádněj žert,

sotva jsem do ní vlítnul, hned zas vylít' jsem jak čert,

místo jako kočka já utíkám jak slon,

takže za chvíli mě veze policejní anton.

4. Teď okno mřížovaný mi říká, že je šlus,

proto tu ve věznici zpívám tohle Folsom Blues.

pravdu měla máma, radila: "Nechod' s tou holčkou!",

a taky mi říkala: "Nehraj si s tou pistolkou!"

BURÁKY

K. T. O.

G **C** **G**
1. Když Sever válčí s Jihem a zem jde do války
A⁷ **D⁷**

a v polích místo bavlny teď rostou bodláky,

G **C** **G**
ve stínu u silnice vidíš z Jihu vojáky,

A⁷ **D⁷** **G**
jak se tu válej' v trávě a louskaj' buráky.

G **C** **G**
R: Hej hou, hej hou, nač chodit do války,
A⁷ **D⁷**

je lepší doma sedět a louskat buráky,

G **C** **G**
hej hou, hej hou, nač chodit do války,

A⁷ **D⁷** **G**
je lepší doma sedět a louskat buráky.

2. Plukovník sedí v sedle, volá: "Yankeeové jdou!",
ale mužstvo v trávě leží, prej už dál nemohou,
pan plukovník se otočí a koukne do dálky,
vidí slavnou armádu, jak louská buráky.

R:

3. Až tahle válka skončí a jestli budu žít,
svý milenky a ženy pak půjdem políbit,
a když se zeptaj': "Hrdino, cos' dělal za války?"
"Já flákal jsem se s kvěrem a louskal buráky."

R:

CESTA NA ISLAND

MIKI RYVOLA

C G
R: Nechci vo něm slyšet, nechci nikdy vidět islandskej kraj,

D G
mý šedivý vlasy mi za pravdu daj'.

- G C
1. Až někdo ti, hochu, vo Islandu řekne,
D G
svým koltem ho přikrej a buď na něj zlej,
C
kdo slovíčko dobrý vo tom kraji cekne,
D G
je dočista blázen, a ty se mu směj.
2. Kdo kanady prodřel v tom pohřebním koutě,
kdo šedivý vlasy z tý hrůzy teď má,
kdo viděl ty stíny, co do hrobu zvou tě,
ten třesoucím hlasem mi za pravdu dá.

- R:
3. Jó, tenkrát v tom roce, co bylo to sucho,
chlap přišel a povídá úplnou báj,
že sežere z kojota syrový ucho,
esli nám neřekne, kde leží ráj.
4. Pak v proklatým vedru sme lesama táhli,
kde smrděj' tůně a zrzavej mech
a stromy jak tráva, když na ně sme šáhli,
padaly na zem, to člověk by zdech'.

- R:
5. Pak začaly kopce a šutráků fůry,
když jazyk nám votek', jdem bez vody dál,
my cucali šťávu ze stromový kůry
a islandskej ďábel se z voblaků smál.
6. A večer, když ztahaný na zem jsme padli,
ty islandský zvířata divnej maj' mrav,
přes kemp, kde ležíme jak kytky zvadlý,
stádo se přehnalो divokejch krav.

- R:
7. Můj Bože, proč nedáš nám voddechnout chvíli,
proč trestáš nás pravicí krutou a zlou,
tam v islandskejch horách to sténá a kvílí,
to ubohejch trempířů přízraky jdou.
8. Tak zašel tam jeden a ztratil se druhej
a ze skály padal a příšerně řval
a veselej Davy byl do rána tuhej,
až zvoestal jsem samotnej uprostřed skal.

- R:
9. Já za chvíli zdechnu, jen minuta zbejvá,
tak skončila cesta, moc dobře to vím,
a islandskej ďábel už prstem mi kejvá,
až zaleze slunce, já vodejdu s ním.
10. Ač není tu žádněj, kdo pro mě by plakal,
já jedinou radu chci nakonec dát,
kdyby vás někdo do Islandu lákal,
tak voprátku na krk a poslat ho spát.

CIZINEC

GREENHORNS

Ami **Dmi** **Ami**

1. Na kraji pouště sluncem spálený

Dmi **Ami** **E** **Ami**

stojí naše malý město dřevěný,

Dmi **Ami**

jednoho dne, právě čas oběda byl,

Dmi **Ami** **E** **Ami**

se na kraji města jezdec objevil.

2. Měl černý sombrero, na něm bílej prach,
pod ním hadí oči, ze kterejch šel strach,
místo cigarety měl v ústech růži,
na stehnech pouzdra z chřestýších kůží.

F

G

- R: Tu jeho tvář, tu každý z nás poznal,

F

C

na každém nároží zatykač vlál,

Dmi

Ami

na něm cifra, za kterou by sis žil,

E

Ami

a přece nikdo z nás nevystřelil.

3. Pomalu projížděl hlavní ulicí,
město bylo tichý jak město spící,
před saloonem zastavil a z koně slez',
jeho stín šel za ním a za stínem děs.
4. Zábava u baru prudce zvadla,
když vešel dovnitř s tváří u zrcadla,
objednal si pití a v místnostech těch
každej z chlapů poslouchal jenom svůj dech.

R:

5. On jenom se usmál a dopil svůj drink,
mexickým dolarem o barpult cink',
pak ke koni došel krokem pomalým,
za chvíli zmizel jak z doutníku dým.

ČERVENÁ ŘEKA

GREENHORNS

C C⁷ F C

1. Jsem potulnej cowboy, já se potloukám

Emi Dmi G⁷

a od ranče k ranči se najímat dám,

C C⁷ F C

a v těch Mlžnejch horách na konci štreky

Emi Dmi G⁷ C

potkal jsem holku vod Červený řeky.

2. Pak začlo mi trápení a spousta běd,

když táta se bál, abych mu ji nesved',

a v těch Mlžnejch horách na konci štreky

dal hlídat dceru vod Červený řeky.

3. Já schůzku jsem si s ní dal uprostřed skal,

abych se s ní konečně pomiloval,

a v těch Mlžnejch horách na konci štreky

já líbal holku vod Červený řeky.

4. Sotva mi však řekla: "Miláčku můj,"

ze skal se ozvalo: "Bídáku, stůj!"

a v těch Mlžnejch horách na konci štreky

stál její táta vod Červený řeky.

5. Tam pušky se ježily, moc jich bylo,

mně štěstí se najednou vytratilo

a v těch Mlžnejch horách na konci štreky

já vobklíčenej byl u Červený řeky.

G F C

*: Pak ke slovu přišla má pistol a pěst,

G C Ami

já poslal je na jednu z nejdelších cest

C C⁷ F C

a z těch Mlžnejch hor tam na konci štreky

Emi Dmi G⁷ C

vez' jsem si holku vod Červený řeky.

DIEGO

CHRPA

D Emi G D

R: Diego, don Diego, krásný koně máš,

Emi G D

Diego, don Diego, proč máš v očích pláč?

D Emi G D

1. Za to hříbě, done Diego, tady nuggety všechny mé máš,

Emi G D

za to hříbě, done Diego, za tu malou bílou tvář.

R:

2. Do očí pohleď svému koni, až v nich uzříš ohňů zář,

pak skloň hlavu do jeho hřívý a vzpomeň na těch chvíl pár.

R:

Rec: Tenkrát, tenkrát jsem ještě nevěděl, staříčeky done Diego, co to
hříbě pro tebe znamenalo, nevěděl jsem, že se přihnalo ráno štváno
září ohňů až k vratům tvýho ranče s malým živým uzlíčkem v sedle.

R:

DÍK, PANE FOGLAR

KAMELOT

- G** **G/F#** **G/E** **G/D**
1. "Lampu zhasni, už je pozdě, musíš spát,"
G **G/F** **G/E** **G/D**
říkala máma o půlnoci tolikrát,
Cmaj⁷
zhasnul jsem naoko,
Ami⁷ **G**
než klaply dveře, louskal stránku další.
2. Běžel jsem s Petrem první místo vyhrávat
a s Ludvou do kotliny chajdu poskládat,
tábor na Bobří hrázi,
Rikitan - kámoš, i když starší.
G **C**
- R: Tak dík, dík, pane Foglar, to se má,
Ami⁷ **D**
ty knížky daly víc než sbor občanských nauk,
G
co nám život natlouká,
C
tak dík, možná se sejdeme u tří skal,
Ami⁷ **D** **Ami**⁷ **D**
tam šumí větve stromů a do měsíce hromů
G
bych se hnal.
3. Volal mě přístav a honil Dvouhlavý,
tajemnou Řásnovkou mi šlapal na paty,
špehýrkou nakukoval
a zkoušel svazek klíčů zvenčí.
4. Z Kamy jsem vybíhal pak bleskem do pátků,
pod vlajkou junáků ctil Devadesátku,
usínal za úsvitu,
kdy dříví na oheň se tenčí.
- R:

DIVOKÉ KONĚ

JAREK NOHAVICA

Emi Ami Emi G Ami Emi

1. [: Já viděl divoké koně, běželi soumrakem, :]

Ami Emi Ami Emi Adim C

vzduch těžký byl a divně voněl tabákem,

Ami Emi Ami Emi H⁷ Emi

vzduch těžký byl a divně voněl tabákem.

2. [: Běželi, běželi bez uzdy a sedla krajinou řek a hor, :]

[: sper to čert, jaká touha je to vedla za obzor? :]

3. [: Snad vesmír nad vesmírem, snad lístek na věčnost, :]

[: naše touho, ještě neumírej, sil máme dost. :]

4. [: V nozdrách sládne zápach klisen na břehu jezera, :]

[: milování je divoká píseň večera. :]

5. [: Stébla trávy sklání hlavu, staví se do šiku, :]

[: král s dvořany přijíždí na popravu zbojníků. :]

6. [: Chtěl bych jak divoký kůň běžet, běžet, nemyslet na návrat, :]

[: s koňskými handlíři vyrazit dveře, to bych rád. :]

Já viděl divoké koně ...

DRNOVÁ CHAJDA

GREENHORNS

G

C

G

1. Já tu na svém dílci, celkem vzato, bídněj život mám,

D

a tak vypadám dost divně, pámbu ví,

G

C

G

myši začnou rejdit kolem, sotva večer usínám

D

G G⁷

na mým dílci v starý chajdě drnový.

C

G

R: Dveře mají panty z kůže, vokna nejsou zasklený,

D

kolem kojoti se plíží hladoví,

G

C

G

dovnitř vánice mi věje dírou v střeše prkenný

D

G

na mým dílci v starý chajdě drnový.

2. Když jsem z domova tam na východě vyšel zbohatnout,

zkusit, jestli potkám štěstí - kdopak ví,

sotva napadlo mě tenkrát, že kdy potkám tenhle kout

na mým dílci v starý chajdě drnový.

R:

3. Ale rád bych, aby se tu našla dívka laskavá,

jejíž soucit mě z tý bryndy vyloví,

jak bych žehnal tomu andělu, že život uznává

i na mým dílci v starý chajdě drnový.

R:

R:

DŮM U VYCHÁZEJÍCÍHO SLUNCE

J.MAYER

Ami C D F

1. Snad znáš ten dům za New Orleans,

Ami C E

ve štítu znak slunce má,

Ami C D F

je to dům, kde lká sto chlapců ubohejch

Ami E Ami C D F Ami E Ami E

a v němž jsem zkejs' i já.

2. Mé mámě Bůh dal věnem

jen prát a šít blue jeans,

táta můj se flákal jen

sám po New Orleans.

3. Bankrotář se zhroutil před hernou,

jenom bídu svou měl a chlast,

k putykám pak táh' tu pouť mizernou

a znal jenom pít a krást.

4. Být matkou, dám svým synům

lepší dům, než má kdo z vás,

ten dům, kde spím, má emblém sluneční,

ale je v něm jen zima a chlad.

5. Kdybych směl se hnout z těch kleští,

pěstí vytrhnout tu mříž,

já jak v snách bych šel do New Orleans

a měl tam k slunci blíž.

- 6.=1.

DVĚ NOTY PŮLOVÝ

HOP TROP

D

G

1. U chaty v údolí dvě noty půlový

A⁷

D

vandrák si na basu hrál,

G

bylo to žůžový, nikdo však nepoví,

A⁷

D

komu a kde basu vzal,

Emi

A⁷

D

Hmi

puchejře na rukou měl, jak celej zpocenej dřel,

Emi

A⁷

D

A⁷

D

do blba zíral a na lesy zpíval, že trnul, kdo vokolo šel.

D

G

D

R: Nebylo v chajdě hnutí, když do drátů jsem sáh',

G

D

a tak svý dřevo dutý vytáh' jsem na práh,

Emi

A

má chajda sotva stojí, už náký léta má,

D

G

D

a kdo se zpívat bojí, ten ať ji podpírá.

2. Bylo to náhodou, právě se za vodou

ansámbel do kupy dal,

hospoda šílela, kapela kvílela,

čert aby do toho pral,

a ten co se za celej den naučil dvě noty jen,

tu hrůzu uslyšel, vzal basu a přišel, taky se do díla dal.

R:

E

A

E

R: Nevadí, že jsme slabí, ne zrovna akorát,

A

E

a že svý songy žabí chceme do svítání hrát,

F[#]mi

H

kdo plíce má, ať zpívá, a klíďo celej den,

E

A

E

a kdo snad nudou zívá, [: ať přijde zpívat sem ... :]

FRANKIE DLOUHÁN

NEDVĚDI / GLEN CAMPBELL

1. Kolik je smutného, když mraky černé jdou
lidem nad hlavou, smutnou dálavou,

G⁷ F C

lidem nad hlavou, smutnou dálavou,

já slyšel příběh, který velkou pravdu měl,

G⁷ F C

za čas odletěl, každý zapomněl.

C G⁷

R: Měl kapsu prázdnou Frenky dlouhán,

F C

po Státech toulal se jen sám,

F C G

a že byl veselej, tak každej měl ho rád.

F C Ami

tam ruce k dílu mlčky přiloží a zase jede dál,

F G

a každý, kdo s ním chvílku byl,

F G⁷ C

ten dlouho se pak smál.

2. Tam, kde byl pláč, tam Frenky hezkou píseň měl,
slzy neměl rád, chtěl se jenom smát,
a když pak večer ranče tiše usínaj',
Frankův zpěv jde dál, nocí s písni dál.

R:

3. Tak jednou Frenkyho vám našli, přestal žít,
jeho srdce spí, tiše smutně spí,
bůh ví, jak, za co tenhle smíšek konec měl,
farář píseň pěl, umíráček zněl.

R:

HARDY

GREENHORNS

C

F

1. Jó, vo poslední pranici měl Hardy mušku zlou

G

C

a teď ho k Fordu vedou a čtyři na něj jsou,

F

to když si na něj vyšláp' sám policejní šéf,

G

C

nechtěl, aby znovu tekla krev.

G

C

R: A teď mu zní, *teď mu zní poslední, poslední*

G

C

zvonění, jó, pohřební,

F

v okolí se každěj bál, koho sejme Hardy dál

G

C

a marně za ním oddíl vojska hnal.

2. Ten Hardy prostě neuměl bez pistole žít,

teď v pekle si dá nalejt a tam se cejtí líp,

jeho stín se plouží v noci častokrát

tam, kde musel Hardy hlavu do oprátky dát.

R:

HEJ, ČLOVĚČE BOŽÍ NEZMAŘI

- Ami Emi Ami C G C**
1. Hej, člověče Boží, zahodil jsi boty,
Ami Emi Ami F G Ami
jakpak bez nich půjdeš dál, touhletou dobou sněží,
C G C Ami Emi Ami
nehřeje tě slunce, mám o tebe strach.
2. Hej, člověče Boží, zahodil jsi kabát,
jakpak bez něj půjdeš dál pár dní před Vánoci,
nehřeje tě slunce, mám o tebe strach.
3. Hej, člověče Boží, zahodils' peníze,
jakpak bez nich půjdeš dál, nekoupíš si chleba,
nedají ti najíst, mám o tebe strach.
4. Hej, člověče Boží, zahodil jsi dřevo,
jakpak chceš v tý zimě spát, čas je o Vánocích,
světnici máš prázdnou, mám o tebe strach.
5. Hej, člověče Boží, koho jsi to vedeš,
dívka zatoulaná bez halíře v kapse,
cizí dítě porodí, mám o tebe strach.
- 6.=1.
- F G A**
- *: Hej, člověče Boží ...

HEJNO VRAN

WABI RYVOLA

F

B^b

1. Když nad pasekou vzlétne hejno vran,

F

hejno vran, hejno vran,

B^b

je léta pel už dávno vyprodán,

C⁷

F

podzim se hlásí chladem jasných rán,

B^b

v tom ránu prochází se sám a sám,

C⁷

F

kdo městu dávno sbohem dal.

F

A⁷

R: A tak se touláš travou spálenou,

Dmi

nevíš, jak rozloučit se s létem,

B^b

díváš se na krajinu vzdálenou,

C⁷

F

kterés' dal celý život svůj.

2. Nad hlavou zakrouží ti hejno vran,

hejno vran, hejno vran,

a bílých hvězd je všude oceán,

přece si nepostavíš pod ně stan,

budeš spát pod širákem, jak tě znám,

i když už podzim přichází.

R:

HO HO WATANAY

ŽALMAN

D

C

D

1. Spinkej, můj maličký, máš v očích hvězdičky,

C

G

D

dám ti je do vlasů, tak usínej, tak usínej.

D

C

D

R: Ho ho Watanay, ho ho Watanay,

C

G

D

ho ho Watanay, kiokena, kiokena.

2. Sladkou vůni nese ti noční motýl z paseky,

vánek ho kolíbá, už nezpívá, už nezpívá.

R:

3. V lukách to zavoní, rád jezdíš na koni,

má barvu havraní, jak uhání, jak uhání.

R:

4. V dlaních motýl usíná, hvězdička už zhasíná,

vánek, co ji k tobě nes', až do léta ti odlétá.

R:

R:

HOLUBÍ DŮM

JIŘÍ SCHELINGER

Ami G Fmaj⁷ Emi⁷ Ami

1. Zpívám ptákům a zvláště holubům,

G Fmaj⁷ Emi⁷ Ami

stával v údolí mém starý dům.

C G C G C

Ptáků houf zalétal ke krovům,

Ami G Fmaj⁷ Emi⁷ Ami

měl jsem rád holubích křídel šum.

2. Vlídna dívka jim házela hrách,

mávání perutí víří prach.

Ptáci krouží a neznají strach,

měl jsem rád starý dům, jeho práh.

Ami A⁷ Dmi G C Ami

- R: Hledám dům holubí, kdopak z vás cestu ví,

Dmi G C

míval stáj vroubenou, bílý štít.

A⁷ Dmi G C Ami

Kde je dům holubí a ta dívka kde spí,

Dmi Emi Ami

vždyť to ví, že jsem chtěl jen pro ni žít.

3. Sdílný déšť vypráví okapům,

bláhový, kdo hledá tenhle dům.

Odrůstáš chlapeckým střevícům,

neslyšíš holubích křídel šum.

4. Nabízej úplatou cokoli,

nepojíš cukrových homolí.

Můžeš mít třeba zrak sokolí,

nespatříš ztracené údolí.

R:

Zpívám ptákům a zvláště holubům,

stával v údolí mém starý dům ...

HONEC KRAV

RUDOLF CORTÉS

Ami

C

1. Po zasmušilé pustině jel starý honec krav,

Ami

C

den temný byl a ševelil dech větru v stéblech trav,

Ami

C

Ami

tu honec k nebi pohleděl a v hrůze zůstal stát,

F

Ami

když z rozervaných oblaků viděl stádo krav se hnát.

Ami C

Ami

F

Ami

R: [: Jipijaej, jipijajou, to přízraky táhnou tmou. :]

2. Ten skot měl rohy z ocele a oči krvavé
a na bocích mu plápolaly cejchy řeřavé,
oblohou se neslo jeho kopyt dunění
a za ním jeli honci až k smrti znavení.

R:

3. Ti muži byli zsinaní a kalný měli zrak
a marně stádo stíhali, jak mračno stíhá mrak,
proudy potu máčely jim tvář i košili
a oblohou se nesl jejich jekot kvílivý.

R:

4. Tu jeden honec zastavil a pravil: "Pozor dej,
svou duši hříchu uvaruj a ďáblu odpírej,
bys' nemusel pak po smrti se věky věků štvát
a nekonečnou oblohou to stádo s námi hnát."

R:

R:

HRÁZ

NEDVĚDI

- G** **Gmaj⁷/F[#]** **Emi**
1. Stál tam na stráni dům, v něm židle a stůl,
G **Ami**
pár kůží a krb, co dřevo z něj voní,
D⁷
s jarem, když máj rozdá barvy svý,
G D⁷
tu sosna krásná nad chajdou se skloní,
G **Gmaj⁷/F[#]** **Emi**
a říčka, když stříbrným hávem se přikryje s ránem,
G **E**
svý ahoj jí dáš a pak je tu den,
C **Emi**
zazní údolím kytara tvá, ta píseň ráno uvítá,
D⁷ **G D⁷**
svět s ním, svět s ním.
2. Touláš se po lese, touláš a jenom tak bloumáš
a koruny stromů tě uvítaj' rosou,
víš, že času je dost, to znáš,
a možná potkáš někde dívku bosou,
po slůvkách, který se říkaj', po dnech něžných stisků
vás uvítá chajda a pak je tu den,
zazní údolím kytara tvá, ta píseň ráno uvítá,
svět s ním, svět s ním.
3. Však náhle volání táhlé ti přeruší snění
a oznámí všem: je poslední den,
voda zaplaví údolí,
sosnu, chajdu, pohled zabolí,
ta hráz je potřebná všem, však zabíjí den,
co nosil tě v náručí romantickém,
zazní údolím bolest tvá, ta bolest ráno uvítá,
svět s ním, svět s ním ...

HUSITA

JAREK NOHAVICA

- D** **A**
1. [: Pásával jsem koně u nás ve dvoře,
D **A**
ale už je nepasu, :]
Hmi **A** **D** **G**
chudák, ten je dole, a pán nahoře,
D **A** **Hmi** **G** **D** **A** **D**
všeho jenom do času, jó, všeho jenom do času.
2. [: Máma ušila mi reznou kytlici,
padla mi jak ulitá, :]
táta vytáh' ze stodoly sudlici:
teď jseš, chlapče, husita, jó, teď jseš, chlapče, husita.
D **A** **D** **Hmi** **Emi** **A⁷** **D** **A⁷** (-)
- R: [: Hejtman volá:"Do zbraně, bijte pány, hr na ně!" :]
Hmi **Emi** **A⁷** **D** **Hmi** **Emi** **A⁷** **D**
a mně srdce buší, lásce dal jsem duši, jen ať s námi zůstane.
3. [: U města Tachova stojí křižáci,
leskne se jim brnění, :]
sudlice je těžká, já se potácím,
dvakrát dobře mi není, jó, dvakrát dobře mi není.
4. [: Tolik krásnejch holek chodí po světě,
já žádnou neměl pro sebe, :]
tak si říkám: chlapče, křižák bodne tě,
čistej půjdeš do nebe, jó, čistej půjdeš do nebe.
- R:
5. [: Na vozové hradbě stojí Marie,
mává na mě zdaleka, :]
křižáci, kdo na ni sáhne, mordyje,
ten se pomsty dočeká, jó, ten se pomsty dočeká.
6. [: Chtěl jsem jí dát pusu tam, co je ten keř,
řekla:"To se nedělá," :]
když mě nezabijou, to mi, holka, věř,
budeš moje docela, jó, budeš moje docela.
- R:
7. [: Už se na nás ženou křižáci smělí,
zlaté kříže na krku, :]
jen co uslyšeli, jak jsme zapěli,
zpět se ženou v úprku, jó, zpět se ženou v úprku.
8. V trávě leží klobouk, čípak mohl být,
prý kardinála z Anglie,
v trávě leží klobouk, čípak mohl být, prý kardinála z Itálie,
tam v tý trávě zítra budeme se mít
já a moje Marie, jó,
ať miluje, kdo žije, jó,

ať žije historie!

ISLAND

WABI RYVOLA

G **Emi** **Hmi** **C** **D⁷** **G**

1. Má zem je krásná jako stín červených borovic,

Emi **Hmi** **C** **H⁷**

tam, kde je Island, hoří den jako knot voskovic,

Emi **H⁷** **Emi** **C** **Ami** **H7** **D7**

hřímá zemí fjordů severák,

C **Ami** **H⁷** **D⁷**

má země zpívá jako pták,

G **Emi** **Hmi** **C** **D⁷** **G**

vím, že je příliš vzdálená, vzdálená, vzdálená.

2. Můj starý kompas na svou zem dávno už zapomněl,

jít za modrou střelkou nikdy jsem v pravý čas neuměl,

když září na obloze Velký vůz,

zpívám o své zemi smutný blues,

o zemi, kde roste jenom lišejník, jenom mech a lišejník.

3. Tam, kde můj otec míval dům z červených borovic,

vítr už odvál všechn dým ze starých voskovic,

o tom, kde jsou lidé, co jsem znal,

o dívce, kterou jsem nikdy nepoznal,

jen staré ságy zpívají, zpívají, zpívají.

JARNÍ KURÝR

MIKI RYVOLA

C F C

1. Dunění kopyt večer slýchávám,

Emi E

údolím jarní kurýr jede k nám,

Ami G F E⁷

v peřejích řeka zvoní a jarem vítr voní,

Ami G F E⁷ Ami

přijíždí jarní kurýr, dobře ho znám,

G

ví, celej kraj to ví:

F G F E⁷ Ami

veze nám jaro v brašně sedlový.

2. Zase jdou krajem vánky voňavý,

vobouvám svoje boty toulavý,

dobře ví moje milá: i kdyby víla byla,

tyhle toulavý boty nezastaví,

mám boty toulavý,

ty ani kouzlem nezastaví.

3. Musím jít, mraky táhnou nad hlavou,

musím jít stopou bílou toulavou,

neplakej, že se ztratím, já do roka se vrátím,

prošlapám cestu domů jarní travou,

víš, ty to dobře víš,

ty moje boty nezastavíš.

JARO II.

FĚŠÁCI

- Ami C G Ami**
1. My čekali jaro, a zatím přišel mráz,
C G Ami
tak strašlivou zimu nezažil nikdo z nás,
C G Ami
z těžkých černých mraků se stále sypal sníh
C G Ami
a vánice sílí v poryvech ledových.
C G
Z chýší dřevo mizí a mouky ubývá,
Dmi G
do sýpek se raději už nikdo nedívá,
C G
zvěř z okolních lesů nám stála u dveří
Dmi G Ami
a hladoví ptáci přilétli za zvěří, a stále blíž.
2. Jednoho dne večer, to už jsem skoro spal,
když vystrašenej soused na okno zaklepal:
"Můj synek doma leží, v horečkách vyvádí,
já do města bych zašel, doktor snad poradí."
Půjčil jsem mu koně, a když sedlo zapínal,
dříve, než se rozjel, jsem ho ještě varoval:
"Nejezdí naší zkratkou, je tam příkřej sráz
a v týhletý bouři tam snadno zlámeš vaz, tak neriskuj!"
3. Na to strašný ráno dnes nerad vzpomínám,
na tu strašnou chvíli, když kůň se vrátil sám,
trvalo to dlouho, než se vítr utišil,
na sněhové pláně si každý pospíšil.
Jeli jsme tou zkratkou až k místu, které znám,
kterým bych v té bouři nejel ani sám,
a pak ho někdo spatřil, jak tam leží pod srázem,
krev nám tuhla v žilách nad tím obrazem, já klobouk sňal.
Ami C G Ami
- *: Někdy ten, kdo spěchá, se domů nevrací ...

JARO NA ALJAŠCE

K. T. O.

G

C

G

1. Až jaro na Aljašku zavítá k nám,

A

D

hromadu zlata já za zimu mám,

G

C

G

šampaňský víno si do srubu dám,

C

G

až jaro na Aljašku zavítá k nám.

2. S dívenkou krásnou budu tam žít,

čeká na jihu a chci si ji vzít,

mosaznou postel si do srubu dám,

až jaro na Aljašku zavítá k nám.

3. Z těch velkejch plánů nezbylo nic,

já dva roky čekal a moh' jsem snad víc,

teď už je vdaná a co z toho mám,

když jaro na Aljašku zavítá k nám?

4. Nač věšet hlavu: nedá se žít,

šampaňský víno tu sám budu pít,

s partnery svými tu zůstanu sám,

až jaro na Aljašku zavítá k nám.

5.=1.

JDOU PO MNĚ, JDOU

JAREK NOHAVICA

1. Býval jsem chudý jak kostelní myš,
na půdě půdy jsem míval svou skrýš,
[: pak jednou v létě řek' jsem si: ať,
svět fackuje tě, a tak mu to vrať. :]
2. Když mi dát nechceš, já vezmu si sám,
zámek jde lehce a adresu znám,
[: zlato jak zlato, dolar či frank,
tak jsem šel na to do National Bank. :]
- R: Jdou po mně, jdou, jdou, jdou,
na každém rohu mají fotku mou,
kdyby mě chytli, jó, byl by ring,
tma jako v pytli je v celách Sing-sing.
3. Ve státě Iowa byl od poldů klid,
chudičká vdova mi nabídla byt,
[: jó, byla to kráska, já měl peníze,
tak začla láska jak z televize. :]
4. Pak půl roku nato řekla mi: "Dost,
tobě došlo zlato, mně trpělivost,
[: sbal svých pár švestek a běž si, kam chceš,"
tak jsem na cestě a chudý jak veš. :]
- R:
5. Klenotník Smith mi do očí lhal,
dvě facky slíz' a dal, vše mi dal,
[: a pak jsem vzal nohy na ramena,
ten, kdo nemá vlohy, nic neznamená. :]
6. Teď ve státě Utah žiju spokojen,
pípu jsem utáh' a straním se žen,
[: jó, kladou mi pasti a do pastí špek,
já na ně mastím, jen ať mají vztek. :]
- R: Jdou po mně jdou, jdou, jdou,
na nočních stolcích mají fotku mou,
kdyby mě klofly, jó, byl by ring,
být pod pantoflí je hůř než v Sing-sing.

JÓ, TŘEŠNĚ ZRÁLY

WALDEMAR MATUŠKA

- C** **G** **C**
1. JÓ, třešně zrály, zrovna třešně zrály,
E⁷ **Ami** **F** **G⁷** **C G**
sladký třešně zrály a vlahej vítr vál,
C **G** **C**
a já k horám v dáli, k modrej m horám v dáli,
E⁷ **Ami** **F** **G⁷** **C G⁷**
sluncem, který pálí, tou dobou stádo hnal.
- C** **Ami** **Dmi** **G⁷** **C**
- R: JÓ, třešně zrály, zrovna třešně zrály,
E⁷ **Ami F** **Dmi** **G⁷** **C**
sladký třešně zrály, a jak to bylo dál?
2. Tam, jak je ta skála, ta velká bílá skála,
tak tam vám holka stála a bourák opodál,
a moc sa na mne smála, zdálky už se smála,
i zblízka se pak smála a já se taky smál.
- R:
3. Řekla, že už dlouho mě má ráda, dlouho mě má ráda,
dlouho mě má ráda, abych prej si ji vzal,
ať nechám ty svý stáda, že léta pilně střádá,
jen abych ji měl rád a žil s ní jako král.
- R:
4. Pokud je mi známo, já řek' jenom: dámo,
milá hezká dámo, zač bych potom stál,
ty můj typ nejsi, já mám svoji Gracie,
moji malou Gracie, a tý jsem srdce dal.
- R:
- 5: JÓ, u tý skály dál třešně zrály,
sladký třešně zrály a vlahej vítr vál,
a já k horám v dáli, k modrej m horám v dáli,
E⁷ **Ami F** **Dmi** **G⁷** **C G^{#7}** **C**
sluncem, který pálí, jsem hnal svý stádo dál.

JOHN HARDY

GREENHORNS

G

1. John Hardy, to byl malej chudinka,
Emi G
měl za pasem pár bouchaček,
v západním pohraničí chlapa voddělal,
Emi (G) (D) (G)
[: chtěl utýct bez voplejtaček. :]
2. John Hardy nad karetním stolkem stál
a do hry nechtělo se mu,
nahnědlá holka dolar na stůl hodila:
[: "Rozdejte taky Hardymu!" :]
3. John Hardy čtyři karty vytáhnul,
a Číňan sebral jenom dvě,
John vytáh' moc, tak Číňan shrábnul bank
[: a John mu pomoh' do rakve. :]
4. Chtěl chytit John vlak směrem na východ,
ve tmě si ale spletl trať,
najednou cítí ruku šerifa:
[: "Já musím želízka ti dát!" :]
5. Přivedli Johna pod šibenici
a zbejvala jen chvílička,
já zaslech' jeho slova poslední:
[: [: "Pravdu má jenom bouchačka! :] :]

JONATÁN

HOP TROP

1. Když jaro zaťukalo na dveře roku vosumnáctsetšest,
přišel vod řeky chlap, co sem jel jen sám a na svou pěst,
na sobě hrubej pytel vod kafe nosil místo kabátu,
starý osadníci hádali, co k čertu hledá tu.

Emi

R: Byl vazoun děsný síly, co sto šedesát mílí

- se proti proudu dřel, proti proudu dřel,
kam šel, ho všude chválej', že jabloňovou alej
pro všechny vysázel, pro všechny vysázel.

2. Dva měchy, který shodil v kantýně, přivez' na dvouch kánoích,
a jak v lokálu svý jméno řek', v tu ránu kdekdo ztich',
tam u nás bylo sice nezvyklý, ale každej časem znal
Jonatána, co k nám jablečný jadýrka vozíval.

R:

3. Když léty unavenej do trávy se svez' a na zem sed',
vopřel se svejma zádama o strom, co právě kvet',
my spát pak nechali ho na místě, kde právě přestal žít,
krásnější pomník nešel by snad vůbec postavit

R:

4. Až jednou nebudete na světě, lidi ať tu po vás maj'
třeba jabka nebo písničku, co si rádi zazpívaj',
třeba jabka nebo písničku, co si rádi zazpívaj'.

KAMARÁD

NEDVĚDI

D

1. Měsíc cestou svojí nad řekou když hvězdy provází,
každý kamarád si s kytarou své tóny nachází,

G D

lajlalaj ...,

A

A⁺

D

jdeme spolu cestou dál, aby oheň věčný kamarádství plál.

D G A Hmi A D G A Hmi A D

R: Lajlalaj ...

2. Někde v dálce život probouzí se, jinej umírá,
ještě dneska patnáct let ti bije, zejtra šedesát,
lajlalaj ...,
každou vteřinu se usmívej a v duši pláč a smutek ukrývej.

R: Lajlalaj ...

3. A když vlasy tvoje šediví, tvá píseň utichá,
můžeš s klidem říct své poctivý jen "ahoj" do ticha,
lajlalaj ...,
přijdou tuláci ti sbohem dát, pak šeptem řeknou: byl to kamarád.

R:

KDYBY TADY BYLA TAKOVÁ PANENKA ŽALMAN

C

1. [: Kdyby tady byla taková panenka,
G⁷ C
která by mě chtěla, :]
F C
[: která by mi chtěla syna vychovati,
G⁷ C
přítom pannou býti. :]
2. [: Kdybych já ti měla syna vychovati,
přítom pannou býti, :]
[: ty by jsi mi musel kolíbku dělati,
do dřeva netíti. :]
3. [: Kdybych já ti musel kolíbku dělati,
do dřeva netíti, :]
[: ty bys mi musela košiličku šíti
bez jehly a nití. :]
4. [: Kdybych já ti měla košiličku šíti
bez jehly a nití, :]
[: ty by jsi mně musel žebřík udělati
až k nebeské výši. :]
5. [: Kdybych já ti musel žebřík udělati
až k nebeské výši, :]
[: lezli bysme spolu, spadli bysme dolů,
(Ami)
byl by konec všemu. :]

KDYŽ NÁŠ TÁTA HRÁL

GREENHORNS / JOHNNY CASH

G

1. Když jsem byl chlapec malej, tak metr nad zemí,

C

G

scházeli se farmáři tam u nás v přízemí,
mezi nima můj táta u piva sedával

D⁷

G C G D⁷ G

a tu svoji nejmilejší hrál.

2. Teď už jsem chlap jak hora, šest stop a palců pět,
už jsem prošel celý Státy a teď táhnu zpět,
kdybych si ale ve světě moh' ještě něco přát,
tak zase slyšet svýho tátu hrát.

3. Ta písnička mě vedla mým celým životem,
když jsem se toulal po kolejích, žebral za plotem,
a když mi bylo nejhůř, tak přece jsem se smál,
když jsem si vzpomněl, jak náš táta hrál.

4. To všechno už je dávno, táta je pod zemí,
když je noc a měsíc, potom zdá se mi,
jako bych od hřbitova, kam tátu dali spát,
zase jeho píseň slyšel hrát.

KLUZIŠTĚ

KAREL PLÍHAL

C Emi⁷/H Ami⁷ C/G Fmaj⁷ C Fmaj⁷ G

1. Strejček kovář chytil kleště, uštíp' z noční oblohy

C Emi⁷/H Ami⁷ C/G Fmaj⁷ C Fmaj⁷ G

jednu malou kapku deště, ta mu spadla pod nohy,

C Emi⁷/H Ami⁷ C/G Fmaj⁷ C Fmaj⁷ G

nejdřív ale chytil slinu, tak šáh' kamsi pro pivo,

C Emi⁷/H Ami⁷ C/G Fmaj⁷ C Fmaj⁷ G

pak přitáhl kovadlinu a obrovský kladivo.

C Emi⁷/H Ami⁷ C/G

R: Zatím tři bílé vrány pěkně za sebou

Fmaj⁷ C D⁷ G

kolem jdou, někam jdou, do rytmu se kývají,

C Emi⁷/H Ami⁷ C/G

tyhle tři bílé vrány pěkně za sebou

Fmaj⁷ C Fmaj⁷ C

kolem jdou, někam jdou, nedojdou, nedojdou.

2. Vydal z hrdla mocný pokřik ztichlým letním večerem,

pak tu kapku všude rozstřík' jedním mocným úderem,

celej svět byl náhle v kapce a vysoko nad námi

na obrovské mucholapce visí nebe s hvězdami.

R:

3. Zpod víček mi vytrysk' pramen na zmačkané polštáře,

kdoš mě vzal kolem ramen a políbil na tváře,

kdesi v dálce rozmazaně strejda kovář odchází,

do kalhot si čistí ruce umazané od sazí.

C Emi⁷/H Ami⁷ C/G Fmaj⁷ C D⁷ G C Emi⁷/H Ami⁷ C/G Fmaj⁷ C Fmaj⁷ C

KRÁL A KLAUN

KAREL KRYL

G C G C G C

D C G C G C G C G

1. Král do boje táh', do veliké dálky,

C G D⁷ G

a s ním do té války jel na mezku klaun,

D C G C G C G C G

než hledí si stáh', tak z výrazu tváře

C G D⁷ G

bys nepoznal lháře, co zakrývá strach.

D⁷ G

Tiše šeptal při té hrůze: "Inter arma silent musae,"

A D⁷ C#⁷ D⁷

místo zvonku cinkal brněním,

C G C G C G C G

král do boje táh', do veliké dálky,

C G D⁷ G H C G A⁷

a s ním do té války jel na mezku klaun.

2. Král do boje táh', a sotva se vzdálil,

tak vesnice páčil a dobýval měst,

klaun v očích měl hněv, když sledoval žháře,

jak smývali v páře prach z rukou a krev.

Tiše šeptal při té hrůze: "Inter arma silent musae,"

místo loutny držel v ruce meč,

král do boje táh', a sotva se vzdálil,

tak vesnice páčil a dobýval měst.

3. Král do boje táh', s tou vraždící lůzou

klaun třásl se hrůzou a odvetu kul,

když v noci byl klid, tak oklamal stráže

a, nemaje páže, sám burcoval lid.

Všude křičel do té hrůzy, ve válce že mlčí Múzy,

muži by však mlčet neměli,

král do boje táh', s tou vraždící lůzou

klaun třásl se hrůzou a odvetu kul.

4. Král do boje táh', a v červácích vlídných

zřel, na čele bídných jak vstříc jde mu klaun,

když západ pak vzplál, tok potoků temněl,

klaun tušení neměl jak zahynul král:

kdekdo křičel při té hrůze: "Inter arma silent musae,"

krále z toho strachu trefil šlak,

klaun tiše se smál a zem žila dále

a neměla krále, klaun na loutnu hrál,

D⁷ G D⁷ G

klaun na loutnu hrál, klaun na loutnu hrál ...

KRINOLÍNA

KAPITÁN KID

- G** **Emi** **C** **D⁷**
1. Jsem v krinolíně lariatu oblečen,
G **Emi** **C** **D⁷**
mou košilí je tichá savana
G **Emi** **C** **D⁷**
a v sedle sním svůj kostkovaný táhlý sen,
G **D⁷** **G**
sen omšelého Dona Juana.
H⁷ **Emi**
Tisíce krásků voní šalvějí,
H⁷ **G** **D⁷**
mou lásku sosny stínem oplácí,
G **Emi** **C** **D⁷**
jen na koni se se mnou projet nechtějí,
G **D⁷** **G** **A⁷** **D**
dál ve větru sem-tam se kymácí.

G **D**
R: Měsíc mě označoval cejchovadlem lesů,

A⁷ **D**
sombbrero z kaktusu si vyzývavě nesu,
G **Gmi** **D** **H⁷**
je moje láhev dávno dopita
Emi **A⁷** **D** **D⁷**
a v dále tepou kopyta.

2. Že pistole už Oklamohou nezazní,
to nemrzí mě, bude aspoň klid,
a že se ráno jako jindy rozední,
je lepší, nežli zlato objevit.
Hacienda v dále není má
a nepatří mi stáda kolem ní,
a jestli mě tu vůbec něco dojímá,
tak na dně kapsy tabák poslední.

R:

3. I Llano Estacado zná můj zpěv,
u Tennessee jsem řval do hřmění stád,
jsem zkřivený a hořký jako babí hněv,
ač mrtev, přesto žiju napořád.
V nábojích prach mám z dálných cest,
já brodil řeky, projel údolí,
žíznil jsem v poušti, viděl tisíc měst,
mám koně, laso, hlad a pistoli.

R:

LABUTÍ KŘIK

ŽALMAN

G

G⁷

1. Přišel podzim zas o něco dříve,

C

G

a s ním vítr přines' labutě,

Emi

Hmi

modrou řekou byla slyšet píseň,

C

G

třepetání perutě.

2. Celý měsíc tak si spolu hrály,

potom přišel ten osudný den,

bylo slyšet divné pousmání

rezavého nože jen.

3. Pak zmizela loďka v zátočině,

na ní zvonil zabijácký smích,

toho muže nikdo nedohoní,

kroky v blátě smyje sních.

Emi

Hmi

C

G

R: Labuti, labuti, vrať se zpátky na svou řeku, labuti,

C

Hmi

Emi

stýská se mi po tvém křiku a mám na jazyku,

C

G

s kým že tvoje láska odletí.

4. Tak tu leží a je celá bílá,

ještě dýchá v teplé náruči,

nebojí se, je jak nikdy tichá,

nevolá a nekřičí.

5. Pláče nebe a na modré řece

její láska plave opodál,

a já nevím, zase jednou nevím,

kam bych ty svý oči dal.

R:

LOJZA A LÍZA

FEŠÁCI

Rec: "Lojzo, hej, Lojzo!"

"Ano, Lízinko?"

"Dojdeš pro vodu?"

"Už běžím."

"No proto."

G C

1. Vědro má ve dně díru, milá Lízo, milá Lízo,
G C D G
vědro má ve dně díru, milá Lízo, jak hrom.
2. Tak ji ucpi, milý Lojzo, milý Lojzo, milý Lojzo,
tak ji ucpi, milý Lojzo, milý Lojzo, ucpi ji.
3. A čím ji mám ucpat, milá Lízo, milá Lízo,
a čím ji mám ucpat, milá Lízo, řekni čím.
4. Kouskem slámy, milý Lojzo, milý Lojzo, milý Lojzo,
kouskem slámy, milý Lojzo, milý Lojzo, kouskem slámy.
5. Jenže sláma je dlouhá, milá Lízo, milá Lízo,
jenže sláma je dlouhá, milá Lízo, dlouhá.
6. Tak ji utni, milý Lojzo, milý Lojzo, milý Lojzo,
tak ji utni, milý Lojzo, milý Lojzo, utni ji, hihihih.
7. A čím ji mám utnout, milá Lízo, milá Lízo,
a čím ji mám utnout, milá Lízo, řekni čím.
8. Sekerou, milý Lojzo, milý Lojzo, milý Lojzo,
sekerou, milý Lojzo, milý Lojzo, sekerou, no jó.
9. Jenže sekera je moc tupá, milá Lízo, milá Lízo,
jenže sekera je moc tupá, milá Lízo, tupá.
10. Tak ji nabruš, milý Lojzo, milý Lojzo, milý Lojzo,
tak ji nabruš, milý Lojzo, milý Lojzo, nabruš ji. Hik!
11. A čím ji mám zbrousit, milá Lízo, milá Lízo,
a čím ji mám zbrousit, milá Lízo, řekni čím.
12. Vem si brousek, milý Lojzo, milý Lojzo, milý Lojzo,
vem si brousek, milý Lojzo, milý Lojzo, brousek.
13. Jenže brousek je suchý, milá Lízo, milá Lízo,
jenže brousek je suchý, milá Lízo, suchý.
14. Tak jej namoč, milý Lojzo, milý Lojzo, milý Lojzo,
tak jej namoč, milý Lojzo, milý Lojzo, smoč ho.
15. A čím ho mám smáčet, milá Lízo, milá Lízo,
a čím ho mám smáčet, milá Lízo, řekni čím.
16. Zkus vodu, milý Lojzo, milý Lojzo, milý Lojzo,
zkus vodu, milý Lojzo, milý Lojzo, zkus vodu.
17. A v čem ji mám přinést, milá Lízo, milá Lízo,
a v čem ji mám přinést, milá Lízo, řekni v čem.
18. No vem si vědro, milý Lojzo, milý Lojzo, milý Lojzo,
no vem si vědro, milý Lojzo, milý Lojzo, vědro. 19.=1.

MAMUTI

NEZMAŘI / ŽALMAN

D

D⁷

1. Přišel pravěk zas o něco dříve,

G

D

a s ním vítr přines' mamuty,

Hmi

F#mi

jejich dusot už je slyšet z dálky,

G

D

bude žrádlo na tudy.

2. Celej měsíc kopali jsme jámu,

pak přišel očekávanej den,

bylo slyšet těžkou tupou ránu,

už je tam, nemůže ven.

Hmi

F#mi

G

D

R: Mamuti, mamuti, na kořínky, na bobule seru ti,

G

F#mi

Hmi

kolem běhá hora masa, jó, to bude krása,

G

D

přežerem se zase k prasknutí.

3. Mamut zmizel skoro celej v díře,

kouká mu jen špička chobotu,

chytrou lstí my přemohli jsme zvíře

časně ráno v sobotu.

4. Celej tejden ležíme a žerem,

nemáme už na nic náladu,

mastný brady tiše svítí šerem

a já toužím zase po hladu.

R:

MAŠINKA SEMTEX

G

C

G

R: Jede, jede mašinka, kouří se jí z komínka,

Ami

D

C

G

[: jede, jede do dále, veze samý vožralý. :]

2. Neusínej, nechod' spát, neusínej, nechod' spát,

[: až do rána bílýho, my budem zpívat, budem hrát. :]

3. Lásko má si jediná, do třinácti nevinná,

[: vyhrnu si rukávy, praštím s tebou do trávy. :]

R:

4. Přejde ke mně průvodčí, kleštičkama zatočí,

[: lístky prosím, nemám prosím, jak to prosím, to máte tak. :]

5. A přijde ke mně průvodčí, kleštičkama zatočí,

lístky prosím, nemám prosím, jak to prosím, to máte tak.

R:

6. Jel jsem jednou tramvají, pod sedačkou potají,

[:přistoupila starší dáma, přisedla mi dařbujána:]

R: 2x

MÍLE

WALDEMAR MATUŠKA / BOB DYLAN

C F C

1. Míle a míle jsou cest, které znám,

F G

jdou trávou i úbočím skal,

C F C Ami

jsou cesty zpátky a jsou cesty tam,

C F G

a já na všech s vámi stál,

C F C

proč ale blátem nás kázali vést

F G

a špínou třísnilo šat?

F G C Ami

R: To ví snad jen déšť a vítr kolem nás,

F G C

ten vítr, co začal právě vát.

2. Míle a míle se táhnou těch cest

a dál po nich zástupy jdou,

kříže jsou bílé a lampičky hvězd

jen váhavě svítí tmou,

Bůh ví, co růží, jenž dál mohly kvést,

spí v hlíně těch práchnivých cest?

R:

3. Dejte mi stéblo a já budu rád,

i stéblo je záchranný pás,

dejte mi flétnu a já budu hrát

a zpívat a ptát se vás,

proč jen se úděl tak rád mění v bič

a proč že se má člověk bát.

R:

MONTGOMERY

TRADICIONAL

D

G

Emi

1. Déšť ti, holka, smáčel vlasy, *smáčel vlasy,*

A⁷

D

z tvých očí zbyl prázdný kruh,

G

Emi

kde jsou zbytky tvojí krásy, *tvojí krásy,*

A⁷

D

to ví dneska snad jen Bůh.

D

G

Emi

R: Z celé jižní eskadrony, *eskadrony*

A⁷

D

nezbyl ani jeden muž,

G

Emi

v Montgomery bijou zvony, *bijou zvony,*

A⁷

D

déšť ti смеjvá ze rtů růž.

2. Na kopečku v prachu cesty, *v prachu cesty*

leží i tvůj generál,

v ruce šátek od nevěsty, *od nevěsty,*

ale ruka leží dál.

R:

3. Tvář má zšedivělou strachem, *no vážně strachem,*

zbylo v ní pár těžkejch chvil,

proužek krve stéká prachem, *stéká prachem,*

déšť mu slepil vlas jak jíl.

R:

4. Déšť ti šeptá jeho jméno, *jeho jméno,*

šeptá ho i listoví,

lásku měl rád víc než život, *víc než život,*

to ti nikdy nepoví.

R:

MORITURI TE SALUTANT

KAREL KRYL

Emi D Ami Emi

1. Cesta je prach a štěrka a udusaná hlína

G Ami D⁷ G

a šedé šmouhy kreslí do vlasů

Ami D G H

[: a z hvězdných drah má šperk, co kamením se spíná,

Emi D Emi D Emi D(-)

a pířka touhy z křidel Pegasů. :]

2. Cesta je bič, je zlá jak pouliční dáma,

má v ruce štítky, v pase staniol,

[: a z očí chtíč jí plá, když háže do neznáma

dvě křehké snítky rudých gladiol. :]

D

R: Seržante, písek je bílý jak paže Daniely,

Emi

počkejte chvíli! Mé oči uviděly

D⁷

tu strašně dávnou vteřinu zapomnění,

Emi D⁷

seržante! Mávnou, a budu zasvěceni!

Emi D Emi D Emi H⁷(-)

Morituri te salutant, morituri te salutant!

3. Tou cestou dál jsem šel, kde na zemi se zmítá

a písek víří křídlo holubí,

[: a marš mi hrál zvuk děl, co uklidnění skýtá

a zvedá chmýří, které zahubí. :]

4. Cesta je tér a prach a udusaná hlína,

mosazná včelka od vlkodlaka,

[: rezavý kvér - můj brach a sto let stará špína

a děsně velká bílá oblaka. :]

R:

MUZIKANT

MILOŠ DVOŘÁČEK

- A** **Hmi** **A E A**
1. Zdál se mi, má milá, jednou sen,
E **F#mi** **E H E**
zdál se mi, má milá, jednou sen,
A **Hmi C#mi Hmi** **A E**
žes' přišla k nám, žes' přišla k nám,
A **Hmi** **A Hmi C#mi E**
já jsem maširoval pod oknem,
A **Hmi C#mi Hmi** **A E**
žes' přišla k nám, žes' přišla k nám,
A **Hmi** **A E A**
já jsem maširoval pod oknem.
2. [: To nebyl, můj milej, žádnéj sen, :]
[: já přišla k vám, já přišla k vám,
ty jsi byl na vojnu odveden. :]
3. [: Na vojnu do Hradce Králové, :]
[: tam prej na nás, tam prej na nás
šavlema blejskají Prajzové. :]
4. [: Tejden už v zákopu ležíme, :]
[: co přijde dál, co přijde dál,
kdy budem ládovat, nevíme. :]
5. [: Vtom se zved' větříček májovej, :]
[: od Prajza k nám, od Prajza k nám
přinesl papírek notovej. :]
6. [: Tak mě tu máš zase, má milá, :]
[: proč měl bych jít s Prajzem se bít,
když on je muzikant jako já. :]

NA KAMENI KAMEN

NEDVEDI

C

1. Jako suchej, starej strom,

Fmaj⁷

jako všeničící hrom,

C

jak v poli tráva

Fmaj⁷

připadá mi ten náš svět, plnej řečí,

Ami G C

a čím víc, tím líp se mám.

Fmaj⁷

R: Budem o něco se rvát,

Ami G

až tu nezůstane stát

C

na kameni kámen,

Fmaj⁷

a jestli není žádnéj Bůh,

Ami G

tak nás vezme země - vzduch,

C

no, a potom amen.

2. A to všechno proto jen,

že pár pánů chce mít den

bohatší králů,

přes všechna slova, co z nich jdou,

hrabou pro kuličku svou, jen pro tu svou.

R:

3. Možná jen se mi to zdá,

a po těžký noci přijde,

přijde hezký ráno,

jaký bude, nevím sám,

taky jsem si zvyk' na všechno kolem nás.

R:

C Fmaj⁷ **Ami G C**

Laj la laj ...

NAPSAL JSEM JMÉNO SVÝ NA ZDI POUTNÍCI

- C G C**
1. Napsal jsem jméno svý na zdi,
F C
na všechny zdi, který znám,
G F C
napsal jsem jméno svý na zdi
F C G
ráno, než otevřu krám,
C G C
před léty ve stejnou chvíli
F C
v pravici držel jsem nůž
G F C
a všichni ti, co po něm zbyli,
G C
s nadšením hráli mi tuš.
2. V okolí týhletý války
tenkrát už stávala zeď,
a popsaný popravčí špalky
stály tam, co stojí teď,
slyším zas slavičí hlasy
a na tváři rozlitéj hněv,
jak barvičky tý jejich krásy,
která nám tak pije krev.
F#m C#m F#m - A E A - D F#m C#m - F#m - C
F C G
- R: Přiklušou zdáli tím večerním tichem,
F C G
k zemi se svalí a dusí se smíchem,
F C G
líce si hladí, než spálí je plamen,
F C G
a setřesou mládí jak zlou tíhu z ramen.
3. Z půlnoci rána jak kyjem
a najednou, kdo by to řek',
jsme chytří a trochu moc pijem
a bijem svý děti, ten vztek,
napsal jsem jméno svý na zdi
a čekám, až setře je čas,
napsal jsem jméno svý na zdi,
[: stejně jak každýho z vás. :]

NASHVILLE

PAVEL DOBEŠ

- A** **E**
1. Kdo umí zahrát gé-á-há-cé, od přírody touží
D **E** **A**
aspoň jednou podívat se za pořádnou louži.
A (B^b, H) **D (D[#], E)**
- R: Hej, Mary Lou, sejdem se v Nashvillu,
E (F, F[#]) **A (B^b, H)**
sejdeme se v Nashvillu, hej, hej, Mary Lou!
2. Diváci se rozcházej', muzikanti balej' kajtry,
právě končí v Opeře grand show ve stylu country.
R:
- B^b** **F**
3. Až slunce mine Tennessee a město spolkně stín,
D[#] **F** **B^b**
sejdeme se na parníku Music City Queen.
R:
4. Na tý horní palubě bourbon teče proudem,
dělá skvělý myšlenky a projde každým oudem.
R:
- H** **F[#]**
5. Je tu houslák Jimmy a je tu basák Ben,
E **F[#]** **H**
prostě celá squadra samejch slavnejch jmen.
R:
6. Chlap, co má černou bonanzu a obě boty bílý
říká: "Já jsem fotr bluegrassu, nákej Monroe Billy."
R:
- C** **G**
7. A pak přichází Mary Lou a učí nás svý tance
F **G** **C**
a na břehu řeky Cumberland si zalamujem palce.
C **F**
- R: Hej, Mary Lou, sejdem se v Nashvillu,
G **C**
zase někdy v Nashvillu, hej, hej, Mary Lou!
D **A**
8. A kdyby ptal se na mě Monroe Bill, kdyby položil tu větu,
G **A** **D**
vyříd' mu, že včera pil s fotrem Jumbo Jetu.
D **G**
- R: Hej, Mary Lou, sejdem se v Nashvillu,
A **D**
sejdeme se v Nashvillu, tak někdy, Mary Lou!

NEZACHÁZEJ, SLUNCE

ŽALMAN

G

Ami

1. Nezacházej, slunce, nezacházej ještě,

D

C D

já mám potěšení na dalekej cestě,

G

Hmi Emi G Ami D G

já mám potěšení na dalekej cestě.

2. Já má potěšení mezi hory-doly,
[: žádnéj neuvěří, co je mezi námi. :]
3. Mezi náma dvouma láska nejstálejší,
[: a ta musí trvat do smrti nejdelší. :]
4. Trvej, lásko, trvej, nepřestávaj trvat,
[: až budou skřivánci o půlnoci zpívat. :]
5. Skřivánci zpívali, můj milej nepřišel,
[: on se na mě hněvá, nebo za jinou šel. :]

ORANŽOVÝ EXPRES

GREENHORNS / ERWIN T. ROUSE

C

C⁷

1. Už z rodného ranče vidím jen komín a stáj, hej,

F

C

už z rodného ranče vidím jen komín a stáj,

G

C

rychlík v barvě pomeranče už mě veze, tak good-bye.

2. Tak jako světla herny mě stejně vždycky rozruší

svit brzdařský lucerny, komáři jisker v ovzduší,

a pak, když oranžovej expres mi houká do uší.

Rec: "Helou, kam jedeš, tuláku?" "Nevím." "Na New York?" "Nevím."
"Nebo na Nashville?" "Nevím, mně stačí, když slyším, jak ty pražce
drncaj' dúdá-dúdá-dúdá-dúdá ..."

3. Sedím si na uhláku a vyhlížím přes okraje,

ve svém tuláckém vaku šmátrám po lahvi Tokaje,

píseň oranžového vlaku si zpívám do kraje.

4. Už z rodného ranče nevidím komín a stáj, hej,

už z rodného ranče nevidím komín a stáj,

rychlík v barvě pomeranče sviští na New York, good-bye.

OTEC A SYN

RANGERS - PLAVCI

- Emi Ami Emi Ami Emi**
1. Řemeslo zlý a starý mám, těžko se líbit bude vám,
C D G Emi C D H⁷
mě nikdo z lidí nemá rád pro úřad můj - jsem, prosím, kat.
Emi Ami Emi Ami Emi
Řemeslo zlý a starý mám, snad jednou odpustí mi Pán,
C D G Emi C D H⁷
má práce chutná mi jak blín, vždyť rukou mou pad' i můj syn.
C D Emi Hmi

R: Ruce měl v poutech svázaný, na očích šál, ten lesů král

C D G H⁷

a jako sbor chór krkavčí,

C D Emi C

ruce měl v poutech svázaný, na očích šál, a já se bál

D H⁷

vykonat práci popravčí.

2. Splený vlasy, vrásek pár, z bejvalý krásy zbyl jen cár,
zato má rubáš s oprátkou, tam pod ní skončí cestu svou.
Sedraný šaty a drsná tvář, on trochu krad' a byl to žhář,
byl pozdní večer, první máj šel spát, a zde s ním stál - já, jeho kat.

R: Pod černým trámem s oprátkou, tam dokonal ten lesů král,

a jako sbor chór krkavčí,

pod černým trámem s oprátkou já povinnost svou vykonal,

dřív otec jen, teď popravčí.

C D G Emi

[: Osud si umí divně hrát: otec a syn - zloděj a kat, :]

C D G Emi

osud si umí divně hrát: otec a syn - zloděj a kat,

G Emi

[: [: otec a syn - zloděj a kat ... :] :]

PANENKA

POUTNÍCI

G C G C

1. Co skrýváš za víčky a plameny svíčky,

G D

snad houf bílých holubic nebo jen žal,

C G C G

tak odplul ten prvý den smáčený krví,

D G

ani pouťovou panenku nezanechal.

G C G D C G D

R: Otevři oči, ty uspěchaná dámo uplakaná,

C G C G D G

otevři oči, ta hloupá noc končí a mír je mezi náma.

2. Už si oblékni šaty i řetízek zlatý

a umyj se, půjdeme na karneval,

a na bílou kůži ti napíšu tuší,

že dámou jsi byla a zůstáváš dál.

R:

PÍSEŇ MALÝCH PĚŠÁKŮ

ŽALMAN / JOAN BAEZ

G C D

1. Je nás víc než loni,

G C D

obyčejnejch pěšáků,

Hmi C

chodíme hledat víru svou,

G D

v dlažbě ukrytou, jsme děti ulice.

2. Ráno bývaj' smutný nádraží,

lásky odjížděj' se vdát,

na peróně stojí schoulený,

s dálkou snoubený pěšáci silnice...

F G

R: Má svou jistou píseň,

F G

s košilí kdo spí drátěnou,

Hmi C

ó, lidé, tiše půjdem

G D G

do starý vrby zvolat: hallo, jdem dál, hallo.

3. Jednou zuje pěšák boty svý

na šachovnici světa rád,

vykouří doutník, lehne si

do stoky pod širák a bude snít.

4. O malých dětech na nádraží,

co hledaj' mámy a duši svou,

ptáci pod křídly je ukryjou

a pak v objetí s nimi odletí.

R:

3. Půlnoční vítr už vyhrává

píseň malých pěšáků,

ulicí smutkem dlážděnou,

tichou dálnicí, tichou dálnicí půjdem dál...

PÍSEŇ O TĚ REVOLUCI 1848

JAREK NOHAVICA

C G⁷ C Dmi G

1. [: Generál Windischgrätz měl bílou čepici, :]

F C G C

[: vylezl na Petřín, pokynul pravicí. :]

2. [: Vojáci, vojáci, vy slavní junáci, :]

[: spustte svs kanóny, konejte svou práci. :]

3. [: Na Prašnou bránu padají šrapnely, :]

[: Čechové, Pražané, všechno je v jeteli. :]

4. [: Schovejte kokardy, zmuchlejte prapory, :]

[: učte se mlčení, učte se pokory. :]

5. [: František Palacký píše svy Dějiny :]

[: a těch pár, co padlo, zahrabem do hlíny. :]

6. [: Kolo se otáčí, my stárneme, stárneme, :]

[: pivíčko v sklenicích zvedneme, zvedneme. :]

7. [: Pivíčko v sklenicích a dobré uzené, :]

ty naše Rakousko, už to máš spočtené,

C F C G

ty naše Rakousko, to jsme ti to dali,

C G⁷ C

tak už to máš spočtené.

PÍSKAJÍCÍ CIKÁN

SPIRITUÁL KVINTET

G Ami G Ami G Ami Hmi Ami

1. Dívka loudá se vinicí, tam, kde zídka je nízká,
G Ami Hmi C G C G C D
tam, kde stráň končí vonicí, si písničku někdo píská.
2. Ohlédne se a "propána!", v stínu, kde stojí líska,
švárného vidí cikána, jak leží, písničku píská.
3. Chvilí tam stojí potichu, písnička si jí získá,
domů jdou spolu ve smíchu, je slyšet cikán, jak píská.
4. Jenže tatík, jak vidí cikána, pěstí do stolu tříská,
"ať táhne pryč, vesta odraná, groš nemá, něco ti spíská."
5. Teď smutnou dceru má u vrátek, jen Bůh ví, jak se jí stýská,
"kéž vrátí se mi zas nazpátek ten, který v dálce si píská."
6. Pár šidel honí se po louce, v trávě rosa se blýská,
cikán, rozmarýn v klobouce, jde dál a písničku píská.
7. Na závěr zbývá už jenom říct, v čem je ten kousek štístka:
peníze často nejsou nic, má víc, kdo po svém si píská ...

POCESTNÝ SPIRITUÁL KVINTET

A A⁷ D A

1. Je to chůze po tom světě, kam se noha šine,

E C^{#7} F^{#mi} D E A

[: sotva přejdeš jedny hory, hned se najdou jiné. :]

2. Je to chůze po tom světě, že by člověk utek',

[: ještě nezažil jsi jeden, máš tu druhý smutek. :]

3. Což je pánům v krytém voze, sedí pěkně v suše,

[: ale chudý, ten za nimi v dešti, v blátě kluše. :]

4. Ej, co já dbám na své pouti na psoty a sloty,

[: jen když já mám zdravé nohy, k tomu dobré boty. :]

5. Však na pány v krytém voze taky někdy trhne,

[: jednou se jim kolo zláme, jindy vůz se zvrhne. :]

6. A krom toho, až své pouti přejedem a přejdem,

[: v jedné hospodě na nocleh pán-nepán se sejdem. :]

PODOBENSTVÍ O NÁRAMCÍCH

POUTNÍCI

- G** **D** **G** **D**
1. Jestlipak zpívali zpěváci smělí,
G **D** **G** **D**
arabský píšťaly jestlipak zněly,
C **F** **C**
zdali si všimli tam ve víru doby,
G **D** **G** **D**
co matkám a milenkám zápěstí zdobí:
G **D** **G** **D**
švartnový náramky jak smůla černý.
2. Před časem na stráni seděli tepci,
na srdcích orvaní, ve tvářích hebcí,
vsadili kabáty i nový džíny,
kdo za zlaté prodá ty náramky z hlíny,
švartnový náramky jak smůla černý.
3. Matky i milenky s důvěrou vstaly,
synové zemřeli, milenci spali
a ženy, když vstoupili do prázdných lóží,
zlatníkům skoupily veškerý zboží,
švartnový náramky jak smůla černý.

POCHOD MARODŮ

JAREK NOHAVICA

- Dmi** **F** **C** **B^b** **Dmi**
1. Krabička cigaret a do kafe rum, rum, rum,
F **C** **B^b** **Dmi**
dvě vodky a fernet a teď, doktore, čum, čum, čum,
Gmi **B^b** **Dmi** **Gmi** **B^b** **A**
chrapot v hrudním koši, no to je zážitek,
Dmi **F** **C** **B^b** **Dmi**
my jsme kámoši řidičů sanitek, -tek, -tek.
2. Měli jsme ledviny, ale už jsou nadranc, -dranc, -dranc,
i tělní dutiny už ztratily glanc, glanc, glanc,
u srdce divný zvuk, co je to, nemám šajn,
je to vlastně fuk, žijem fajn, žijem fajn, fajn, fajn.
Dmi **F** **C** **F**
- R: Cirhóza, trombóza, dávivý kašel,
Gmi **Dmi** **A** **Dmi**
tuberkulóza - jó, to je naše!
F **C** **F**
neuróza, skleróza, ohnutá záda,
Gmi **Dmi** **A** **Dmi**
paradentóza, no to je paráda!
Gmi **Dmi** **C** **F**
Jsme slabí na těle, ale silní na duchu,
Gmi **Dmi** **A** **Dmi**
žijem vesele, juchuchuchuchu!
3. Už kolem nás chodí pepka mrtvice, -ce, -ce,
tak pozor, marodi, je zlá velice, -ce, -ce,
zná naše adresy a je to čiperka,
koho chce, najde si, ten natáhne perka, -rka, -rka.
4. Zítra nás odvezou, bude veselo, -lo, -lo,
medici vylezou na naše tělo, -lo, -lo,
budou nám řezati ty naše vnitřnosti
a přitom zpívati ze samé radosti, -sti, -sti.
- R: Zpívati: cirhóza, trombóza, dávivý kašel,
tuberkulóza, hele, já jsem to našel!
Neuróza, skleróza, křivičná záda,
paradentóza, no to je paráda!
Byli slabí na těle, ale silní na duchu,
žili vesele, než měli poruchu.

POVĚSTE HO VEJŠ

MICHAL TUČNÝ

Rec: Na dnešek jsem měl divnej sen: slunce pálilo a před saloonem stál
v prachu dav, v tvářích cejch očekávání. Uprostřed popraviště z
hrubých klád šerifův pomocník sejmul z hlavy kápi a dav zašuměl
překvapením. I já jsem zašuměl překvapením: ten odsouzenec jsem byl já
a šerif četl neúprosným hlasem rozsudek:

Emi **G** **D**

1. Pověste ho vejš, ať se houpá, pověste ho vejš, ať má dost,

Ami **Emi** **D** **Emi**

pověste ho vejš, ať se houpá, že tu byl nezvanej host.

2. Pověste ho, že byl jinej, že tu s náma dejchal stejnej vzduch,

pověste ho, že byl línej a tak trochu dobrodruh.

Emi **G** **D**

*: Pověste ho za El Paso, za Snídani v trávě a Lodní zvon,

Ami **Emi**

za to, že neoplýval krásou

C **H⁷** **Emi**

a že měl country rád a že se uměl smát i vám.

G **D** **Ami** **G D**

R: Nad hlavou jen slunce pálí, konec můj nic neoddálí,

G **D**

do mejch snů se dívám zdáli

Ami **H⁷**

a do uší mi stále zní tahle píseň poslední.

3.=1.

4. Pověste ho za tu banku, v který zruinoval svůj vklad,

za to, že nikdy nevydržel na jednom místě stát.

5.=1.

6. Pověste ho za tu jistou, který nesplnil svůj slib,

že byl zarputilým optimistou, a tak dělal spoustu chyb.

*: Pověste ho, že se koukal a že hodně jedl a hodně pil,

že dal přednost jarním loukám,

a pak se oženil a pak se usadil a žil.

R:

7.=1.

PRAMÍNEK VLASŮ

JIŘÍ SUCHÝ

D Hmi Emi A

1. Až měsíc rozlije světlo své po kraji

D Hmi Emi A

a hvězdy řeknou, že čas je jít spát,

D Hmi Emi A

pramínek vlasů jí ustřihnu potají,

D G⁷ D A⁷ (-)

komu - no přece té, kterou mám rád.

2. Pramínek vlasů jí ustřihnu potají,

já blázen pod polštář chci si ho dát,

ačkoliv sny se mi zásadně nezdají,

věřím, že dnes v noci budou se zdát.

C D

R: O sny mě připraví teprve svítání,

C D

zpěv ptáků v oblacích a modré nebe,

G⁷ D

od vlasů, jichž jsem se dotýkal ve spaní,

B^{b7} A⁷

nový den nůžkama odstřihne tebe.

4. Na bílém polštáři, do kroužku stočený,

zbude tu po tobě pramínek vlasů,

nebudu vstávat, dál chci ležet zasněný,

je totiž neděle a mám dost času,

G⁷ D G⁷ A⁷ D

je totiž neděle a mám dost času.

PROKLATEJ VŮZ

GREENHORNS

C G Ami F Emi G
1. Čtyři (jen tři) (jen dvě) bytelný kola má náš proklatej vůz,

C F C G C F C G
tak ještě pár dlouhejch mil zbejvá dál, tam je cíl,

C G C F C
a tak zpívej o Santa Cruz.

F C
R: Polykej whisky a zvířenej prach,

G C
nesmí nás porazit strach,

F C
až přejedem támhleten pískovej plát,

D⁷ G C
pak nemusíš se už rudochů bát.

Rec: "Georgi, už jsem celá roztřesená, zastav!"

"Zalez zpátky do vozu, ženo!"

2.=1.

R:

Rec: "Tatínku, tatínku, už mám plnej nočníček!"

"Probůh, to není nočníček, to je soudek s prachem!"

3.=1.

R:

Rec: "Synu, vždyť jedeme jak s hnojem!"

"Jó, koho jsem si naložil, toho vezu!"

4. Už jen jediný kolo má náš proklatej vůz,
tak ještě pár dlouhejch mil zbejvá dál, tam je cíl,
a tak zpívej o Santa Cruz.

R:

Rec: "Georgi, zastav, já se strašně bojím Indiánů!"

"Zatáhni za sebou plachtu, ženo, a mlč!"

5. Už ani jediný kolo nemá náš proklatej vůz,
tak ještě pár dlouhejch mil zbejvá dál, tam je cíl,
a tak zpívej o Santa Cruz.

R:

PŘES PLÁNĚ

GREENHORNS

- C** **G⁷** **C**
1. Teď všichni Kalifornané se za nás pomodlí,
F **C** **F**
kdo táhneš s mulou přes pláně, rozluč se s pohodlím,
C **F** **C** **F**
musíš si taky nakoupit solený vepřový,
C **G⁷** **C**
a kdo má štěstí, po cestě i něco uloví.
2. Dva měsíce ti potrvá ta cesta přes pláně,
koukej, ať vždycky z čeho máš vařit svý snídaneš,
protože k čertu dojedeš při bídným vaření,
i tvoje mula musí žrát, jinak ti zcepení.
3. Břítvu nech doma, do tváře se radši nedívej,
až přijdeš, budeš zarostlej a taky šedivej,
až tě tvá milá uvidí, uslyšíš asi pláč,
svý mámě řekneš: "Podívej, to je tvůj zelenáč!"
4. A taky proti rudochům drž stráže za noci,
po dlouhejch denních pochodech propuknou nemoci,
horečka, to je špatná věc, ta lidi poráží,
a kdo je marod, nemůže stát v noci na stráži.
5. U Plat je nouze vo dřevo, když tě to nezdolá,
omáčku si tam zamícháš paznehtem z buvola,
u Plat je nouze vo klacek, zem je tam jalová,
i já bych teď už radši byl u mysu Hornova.

PTACATA

NEDVEDI

G

1. Na kolejích stála a za uchem květ,
vlasý trávou zavázaný,

C

G

s kytarou na zádech, strun už jen pět,

D⁷

G

hezký oči uplakaný.

2. Opuštěnejch ptáčat plnej je svět,
hnízda hledaj', neví, co dál,
vyšlápeli jsme ránem a v neděli zpět,
za tejden jsem u trati stál.

C

G

R: Víš, holky těžší to maj',

Ami C

G

víš, holky těžší to maj'.

3. Říkal jsem jí "štístko zatoulaný",
vždycky smála se a začala hrát
o potocích v trávě a o znamení,
co lidi uměj' ze zloby dát.

R:

4.=1.

RAKOSI

RANGERS - PLAVCI

F B^b

F

1. Když rákosí větrem se chví,

Dmi Gmi C⁷

dým nestoupá, každý tvor ví,

F⁷ Gmi Ami

že bouře zlá skloní hlavy nám,

B^b C⁷ F

v ten čas i já pokání znám.

2. Na vodní pláň hledá si stín,

hladina zlá, šedá jak cín,

už neskrývá povahu zlou,

než přijde déšť, spojí se s tmou.

3. Dokázal déšť letní tíhu smýt,

omyl si tvář, duši nechal být,

v ní roste stín, jas mi upírá,

před sluncem mříž pevně zavírá.

RANO BYLO STEJNÝ

NEZMARI / ŽALMAN

- G** **Hmi** **D**
1. Stál na zastávce s vypůjčenou kytarou,
Ami **D** **G**
v druhý ruce holku, to zavazadlo svý,
Emi **D**
a tý holce v sáčku řek': "Dobrýtro, miláčku,
C **G** **E⁷** **Ami D⁷** **G**
podívej se do dále, uvidíš dvě smutný koleje na silnici."
2. Ráno bylo stejný, stejný pivo, stejný blues,
ospalí a nudní byli po flámu,
kouřili partyzánku, dým foukali do vánku,
dívali se do dále, viděli dvě smutný koleje na silnici.
D **C** **G C G**
- R: Ráno bylo stejný, nesváteční,
D **C** **G C G**
na tvářích počasí proměnlivý,
D **C** **G**
rádio hlásilo: na blatech svítá,
E⁷ **Ami⁷ D⁷ G**
každej byl tak trochu sám, hm.
3. Holka, zvedej kotvy, nikdo nás už nebere,
pojedeme po svejch do podnájmu žít,
koupíme na splátky jízdenku tam a zpátky,
až omrzí nás dálky, budem jak dvě smutný koleje na silnici.
- R:

REHRADICE

AG FLEK

Dmi

C

F

1. A te Rehradice na pěkný rovině,

G **Ami** **Dmi** **G⁷ C**

teče tam voděnka dole po dědině,

Gmi **Ami** **Dmi**

je pěkná, je čistá.

2. A po tej voděnce drobný rybe skáčou,

pověz mi, má milá, proč tvý oči pláčou

tak smutně, žalostně.

3. Pláčou oni, pláčou šohajó pro tebe,

že sme sa dostali daleko od sebe,

daleko od sebe.

4.=1.

ROVNOU

GREENHORNS

G

G⁷

1. Tak už jsem ti teda fouk',

C

G

prsten si dej za klobouk,

C

G

nechci tě znát a neměl jsem tě rád,

D⁷

G

to ti říkám rovnou.

2. Rovnou, jo, tady rovnou,

rovnou, jo, tady rovnou,

prostě těpic a nehledej mě víc,

to ti říkám rovnou.

2. Z Kentucky do Tennessee

přes hory a přes lesy,

z potoků vodou já smejval stopu svou,

to ti říkám rovnou.

4.=2.

RYCHLÉ ŠÍPY

WABI RYVOLA

Emi

1. Můj život je hned plný nesnází,
A
na jaře když duben přichází,
C
já vracím se do poválečnejch let,
Emi
kdy vycházel náš starý dobrý Vpřed,
G
já žlutý kvítek za klopou si dám
Ami
a píseň Vontů tiše zabroukám,
D
do Stínadel se šerem vypravím,
Emi **H⁷**
snad potkám cestou Losnu, co já vím.

2. Dunivá Kateřina burácí
a široko má dávno po práci,
jen já se vracím Myší pastí sám,
nevím, co s ježkem v kleci dělat mám.
Bohouš, Dlouhé Bidlo, Štětináč,
pan Fišer pustil z okna květináč,
Jan Tleskač, Jiří Rybář a tak dál,
pan Foglar tohle nikdy nenapsal.

3. To Rychlé šípy sami byli v nás
a žlutý kvítek symbolem byl krás,
co nemůže nám nikdy nikdo vzít,
kdo kopal studnu, aby druhej moh pít.
Snad jednou až se jaro navrátí,
můj život píseň Vontů obrátí,
já svobodný a čistý půjdu dál
a směšný bude ten, kdo se mi smál.

4. Tak Mirek Dušín s Červenáčkem jdou
a Jindra Hojer s Jarkou Metelkou,
za nima Rychlonožka s Bublinou,
naší krásnou chlapeckou krajinou.

G D C Emi
Duj, duj, duj, fujaro vítězná.

ŘEKNI, KDE TY KYTKY JSOU JIŘINA FIKEJZOVÁ / PETE SEEGER

- C** **Ami** **F** **G**
1. Řekni, kde ty kytky jsou, co se s nima mohlo stát,
C **Ami** **Dmi** **G**
řekni, kde ty kytky jsou, kde mohou být,
C **Ami** **D⁷** **G**
dívky je tu během dne otrhaly do jedné,
F **C** **Dmi** **G** **C**
kdo to kdy pochopí, kdo to kdy pochopí?
2. Řekni, kde ty dívky jsou, co se s nima mohlo stát,
řekni, kde ty dívky jsou, kde mohou být,
muži si je vyhlédli, s sebou domů odvedli,
kdo to kdy pochopí, kdo to kdy pochopí?
3. Řekni, kde ti muži jsou, co se s nima mohlo stát,
řekni, kde ti muži jsou, kde mohou být,
muži v plné polní jdou, do války je zase zvou,
kdo to kdy pochopí, kdo to kdy pochopí?
4. A kde jsou ti vojáci, co se s nima mohlo stát,
a kde jsou ti vojáci, kde mohou být,
řady hrobů v zákrytu, meluzína kvílí tu,
kdo to kdy pochopí, kdo to kdy pochopí?
- 5.=1.

SBOHEM, GALÁNEČKO

VLASTA REDL

- G** **Emi** **Ami** **D⁷ G A⁷**
1. Sbohem, galánečko, já už musím jítí,
D **Hmi** **Emi** **A⁷ D**
sbohem, galánečko, já už musím jítí,
Ami **D** **G** **Ami D⁷ G** **Ami D⁷ G**
kyselé vínečko, kyselé vínečko podalas' mně k pití,
Ami **D** **G** **C D⁷ G** **Emi** **Ami D⁷ G**
kyselé vínečko, kyselé vínečko podalas' mně k pití.
2. [: Sbohem, galánečko, rozlučme sa v pánu, :]
[: [: kyselé vínečko :] podalas' mně v džbánu. :]
3. [: Ač bylo kyselé, přecaj sem sa opil, :]
[: [: eště včil sa stydím, :] co sem všecko tropil. :]
4. [: Ale sa něhněvám, žes' mňa ošídila, :]
[: [: to ta moja žízeň, :] ta to zavinila. :]

SBOHEM, LÁSKO

WALDEMAR MATUŠKA / HUGHES AUFRAY

C F G C F G

1. Ať bylo mně i jí tak šestnáct let,

C Ami D⁷ G⁷

zeleným údolím jsem si ji ved',

C C⁷ F Fmi

byla krásná, to vím, a já měl strach, jak říct,

C G⁷ C F C

když na řasách slzu má velkou jako hrách.

C⁷ F Dmi Emi Ami

R: Sbohem, láske, nech mě jít, nech mě jít, bude klid,

Dmi G⁷ C C⁷

žádněj pláč už nespraví ty můj nohy toulavý,

F Dmi Emi Ami

já tě vážně měl moc rád, co ti víc můžu dát,

Dmi G⁷ C F C

nejsem žádněj ideál, nech mě jít zas o dům dál.

2. A tak šel čas, a já se toulám dál,

v kolika údolích jsem takhle stál,

hledal slůvka, co jsou jak hojivej fáč,

bůhví, co jsem to zač, že přináším všem jenom pláč.

R:

Rec: Já nevím, kde se to v člověku bere - ten neklid, co ho tahá z místa na místo, co ho nenechá, aby byl sám se sebou spokojený jako většina ostatních, aby se usadil, aby dělal jenom to, co se má, a říkal jenom to, co se od něj čeká, já prostě nemůžu zůstat na jednom místě, nemůžu, opravdu, fakt.

R:

SEDM ŽLUTÝCH KAMÍNKŮ

SEVERKA/HELENA LILLY MANDYSOVÁ

1. Sedíš tu a posloucháš

jak řeka hučí tmou.

Mluvit stříbro, mlčet zlato

tak mlčím s Tebou.

R. Sedm žlutých kamínek mám na dlani,
sedm žlutých kamínek, sedm svítání.

2. Ptáš se mě co znamená
těch sedm kamenů,
já Ti na to odpovím
sedm dlouhých dnů.

R. Sedm.....

3. Až odejdeš mi do dále
tak co mi zůstane,
každý den jeden z kamenů,
mi v řece utone.

R. Sedm.....

4. Až konečně den poslední
za hory zapadne,
u řeky se sedmi kameny
si ruce podáme.

R. Sedm.....

SEVERNÍ VÍTR

JAROSLAV UHLÍŘ

C

Ami

1. Jdu s děravou patou, mám horečku zlatou,

F

C

jsem chudý, jsem sláb a nemocen

Ami

a hlava mně pálí, tam v modravé dáli

F

G⁷

C

se leskne a třpytí můj sen.

2. Kraj pod sněhem mlčí, tam stopy jsou vlčí,

tam zbytečně budeš mi psát,

sám v dřevěné boudě sen o zlaté hroudě

já nechám si tisíckrát zdát.

C

C⁷

F

C

G⁷

R: Severní vítr je krutý, počítej, láska má, s tím,

C

C⁷

F

C

G⁷

C

k nohám ti dám zlaté pruty, nebo se vůbec nevrátím.

3. Tak zarůstám vousem a vlci už jdou sem,

já slyším je výt blíž a blíž,

už mají mou stopu, už větří, že kopu

si hrob a že stloukám si kříž.

4. Zde leží ten blázen, chtěl dům a chtěl bazén

a opustil tvou krásnou tvář,

má plechovej hrnek, v něm pár zlatej zrněk

a nad hrobem polární zář.

R:

SLUNOVRAT

NEDVĚDI

Ami **Ami/G** **H⁷** **Emi** **Ami**

1. Stíny nad obzorem pomalu jdou, noc se snáší,

Ami/C **Ami** **Emi**

paseky osvítlí zář z borovejch klád zapálenejch.

Ami **C** **G** **Dmi**

R: Sešli se zapomenout a zvednout hlavu, to stačí,

Ami **Emi** **Ami**

jen trochu popadnout dech, než půjdou zas dál.

2. Ohnutý lžíce a nůž, dům z igelitu, lístek zpátky,

boudy na zastávkách, kde potkáváš lidi, co potkat jsi chtěl.

R:

3. Stíny nad obzorem pomalu jdou, právě svítá,

šlápoty, ohniště, klid, smutnej je kemp opuštěnej.

R:

SOTVA SE NARODÍŠ

HOP TROP

- D A⁷ D A⁷**
1. [: Sotva se narodíš, už ti koně kovou, :]
G D A D
[: šavli ti chystají ocelovou, :]
A Hmi Emi Emi⁷ E⁷ A⁷
ocelovou, bez parády,
G D A⁷ D
[: co kmáni dostávají' u armády. :]
2. [: Sotva se narodíš, už si verbíř píše, :]
[: že nejsi ze zámku, ale z chýše, :]
ale z chýše pod horama,
[: těžko se vyplácet šestákama. :]
3. [: Sotva se narodíš, už ti kulku lijou, :]
[: kdo střelí dřív, toho nezabijou, :]
nezabijou, a pak možná,
[: jakej maj' mrzáci život, pozná. :]
4. [: Sotva se narodíš, už ti šijou kabát, :]
[: kterej si voblíkneš jednou-dvakrát, :]
jednou-dvakrát, naposledy,
[: zelený sukno je zkrvavený. :]
- E H⁷ E H⁷**
5. [: Kdejakej generál, kdejakej kaprál :]
A E H E
[: s flintama lidi by do pole hnal, :]
H C#mi F#mi F#mi⁷ F#⁷ H⁷
do pole hnal proti sobě,
A E H⁷ E(C#mi)
[: komu jsou metály platný v hrobě? :]

SPINKEJ

SPIRITUÁL KVINTET / JOHN DENVER

G

C

1. Už se končí den, už je čas k spánku,

G

C

zdi se barví od červánků,

G

Emi

D

hled', už lampář světla rozsvěcí,

G

C

tak si dočti stránku, zavři knížku,

G

C

honem hupky do pelíšku,

G

Emi

D

kočata už dávno vrní za pecí.

G

C

R: Tak spinkej, ať ve tvých snech

G

C

růže kvetou, voní mech,

G

Emi

D

princeznu si Honza bude brát,

G

C

až půlnoc prostře sítě,

G

C

na vlásky políbí tě,

G

Hmi

D

vždyť i tvá máma musí spát.

2. Západ rudou barvu ztrácí,

od řeky se táta vrací,

musím jít, je jistě hladový,

až se usměje, tak na chvílenku

očí si mu všimni, synku,

snad jednou budeš taky takový.

R:

STÁNKY

NEDVĚDI

D G

1. U stánků na levnou krásu

D Edim

postávaj' a smějou se času,

D A D

s cigaretou a s holkou, co nemá kam jít.

2. Skleniček pár a pár tahů z trávy,

uteče den jak večerní zprávy,

neuměj' žít a bouřej' se a neposlouchaj'.

D⁷ G A

R: Jen zahlídli svět, maj' na duši vrásky,

D Gmi

tak málo je, málo je lásky,

D A D

ztracená víra hrozny z vinic neposbírá.

3. U stánků na levnou krásu

postávaj', a ze slov a hlasů

poznávám, jak málo jsme jim stačili dát.

R:

R:

STARÁ ARCHA

SPIRITUÁL KVINTET

D⁷ G

D⁷ G

R: [: Já mám kocábku náram-, náram-, náram-,

D⁷ G

kocábku náram-, náramnou. :]

R:

G

1. Pršelo a blejskalo se sedm neděl,

D⁷ G

kocábku náram-, náramnou,
Noe nebyl překvapenej, on to věděl,

D⁷ G

kocábku náram-, náramnou.

R:

G

*: Archa má cíl, jé, archa má směr, jé,

D⁷ G

plaví se k Araratu na sever.

R:

2. Šem, Nam a Jafet byli bratři rodní,

kocábku náram-, náramnou,

Noe je zavolal ještě před povodní,

kocábku náram-, náramnou.

3. Kázal jim uložit ptáky, savce,

kocábku náram-, náramnou,

"ryby nechte, zachrání se samy hladce,"

kocábku náram-, náramnou.

R:

*:

R:

4. Přišla bouře, zlámala jim pádla, vesla,

kocábku náram-, náramnou,

tu přilétla holubice, snítku nesla,

kocábku náram-, náramnou.

5. Na břehu pak vyložili náklad celý,

kocábku náram-, náramnou,

ještě že tu starou dobrou archu měli,

kocábku náram-, náramnou.

R:

*:

R:

R:

STARÝ PŘÍBĚH

SPIRITUÁL KVINTET

C

Fmaj⁷

C

Fmaj⁷

1. Řek' Mojžíš jednou lidu svému: přišel čas,

C

Emi

F

G

dnes v noci tiše vytratí se každý z nás.

C E F D⁷

C

Fmaj⁷ C Fmaj⁷ C

*: Mává, mává nám všem svobodná zem.

2. Já říkám rovnou: každý ať s tím počítá,
že naše cesta ke štěstí je trnitá.

*:

C

R: Kdo se bojí vodou jít,

G

ten podle tónů faraónů musí žít.

*:

3. Až první krůček bude jednou za námi,
tak nikdo nesmí zaváhat, dát na fámy.

*:

4. Pak tenhle vandr všem potomkům ukáže,
že šanci má jen ten, kdo má dost kuráže.

*:

R:

*:

5. Ten starý příběh z knížky vám tu vykládám,
ať každý ví, že rozhodnout se musí sám.

*:

R:

*:

STROM

OZVĚNA

Ami

G

1. Polní cestou kráčeli šumaři do vísky hrát,

Ami

G

svatby, pohřby tahle cesta poznala mnohokrát,

F

G

Ami

po jedné svatbě se chudým lidem synek narodil

F

G

E

a táta mu u prašný cesty života strom zasadil.

A

R: A on tam stál, a on tam stál,

F#mi

a koukal do polí, a koukal do polí,

D

E

a byl jak král, a byl jak král, sám v celém okolí,

A

F#mi

D

Dmi

korunu měl, korunu měl, i když ne ze zlata,

A

E

A

a jeho pokladem byla tráva střapatá.

2. Léta běží a na ten příběh si už nikdo nevzpomněl

jen košatý strom se u cesty ve větru tiše chvěl,

a z vísky bylo město a to město začlo chtít

asfaltový koberec až na náměstí mít.

R:

3. Že strom v cestě plánované, to malý problém byl,

ostrou pilou se ten problém snadno vyřešil,

tak naposled se do nebe náš strom pak podíval

a tupou ránu do větvení už snad ani nevnímal.

R:

4. Při stavbě se objevilo, že silnice bude dál,

a tak kousek od nové cesty smutný pařez stál,

dětem a výletníkům z výšky nikdo nemával

a jen přítel vítr si o něm píseň na strništích z nouze hrál.

R: Jak tam stál, stál tam sám,

a koukal do polí, a koukal do polí,

a byl jak král, a byl jak král, sám v celém okolí,

korunu měl, korunu měl, i když ne ze zlata,

a jeho pokladem byla tráva střapatá ...

TAK UŽ MI MÁ HOLKA MÁVÁ

HOBOES

Emi **D** **C** **Emi**

1. Posledních pár minut zbejvá jen,

D **A Emi**

máš teplou dlaň, už se stmívá,

D **C** **Emi**

těžký je říct, že se končí den,

D **A C E**

vlak poslední vagón mívá.

G

F D

R: Tak už mi má holka mává, ve vočích má slzy pálivý,

Emi **C** **A⁷** **D⁷**

život jde dál, to se stává, já to vím,

G

F D

tak už mi má holka mává, výpravčí zelenou dává,

Emi

tak jed', jed', jed', tak jed', jed', jed',

tak jed', jed', jed', tak jed'.

2. Koleje jsou cejchem loučení,

holkám se ve vočích střádá,

smutek je šátek osamění,

co mužskejm na cestu mává.

R:

3. Za zády zůstal mi pláč a smích

do tmy se můj vlak teď řítí

zmizela holka jak loňskej sníh

a světla měst v dálce svítí.

R:

TENNESSEE WALTZ

COP / REDD STEWART, P. W. KING

C

Já bych tančil, pojd', má milá,

F

hrajou Tennessee Waltz,

C Ami D⁷ G

volnej jsem a hvězdy už spí,

C

a jen prstem kejvneš, láska,

F

a já s tebou tančím,

C G C

mám blízko tvý srdce, vždyť víš.

C E F C

[: Nezapomínej, když hrál jsem Tennessee Waltz,

Ami D⁷ G

pouze ty víš, jak je to se mnou,

C

F

naše láska, moje milá, ta přišla s tou nocí

C G C(F C)

jak překrásnej Tennessee Waltz. :]

TEREZA - OSAMĚLÝ MĚSTO

HOBOES

C D G
1. Ten den, co vítr listí z města svál,

C D Emi
můj džíp se vracel, jako by se bál,

C D G
že asfaltový moře odliv má

C D E
a stáj že svýho koně nepozná.

G D
R: Řekni, kolik je na světě, kolik je takovejch měst,

Ami Emi
řekni, kdo by se vracel, všude je tisíce cest,

G D
tenkrát, když jsi mi, Terezo, řekla, že ráda mě máš,

Ami Emi
tenkrát ptal jsem se, Terezo, kolik mi polibků dáš

D G
naposled, naposled.

2. Já z dálky viděl město v slunci stát
a dál jsem se jen s hrůzou mohl ptát,
proč vítr mlátí spoustou okenic,
proč jsou v ulici auta, jinak nic?

R:
3. Do prázdných beden zotvíranejch aut
zaznívá odněkud něžný tón flaut
a v závěji starýho papíru
válej' se černý klapky z klavíru.

R:
4. Tak loudám se tím hrozným městem sám
a vím, že Terezu už nepotkám,
jen já tu zůstal s prázdnou ulicí
a vosamělý město mlčící.

R:

TISÍC MIL

W.MATUŠKA H.VONDRÁČKOVÁ

G **Emi**

1. V nohách mám už tisíc mil,

Ami **C**

stopy déšť a vítr smyl

Ami **D** **G D**

a můj kůň i já jsme cestou znaveni.

2. Těch tisíc mil, těch tisíc mil

má jeden směr a jeden cíl,

jeden cíl, to malý bílý stavení.

3. Je tam stráň a příkřej sráz,

modrá tůň a bobří hráz,

táta s mámou, kteří věřej' dětskej m snům.

4. Těch tisíc mil, těch tisíc mil

má jeden směr a jeden cíl,

jeden cíl, ten starej známej bílej dům.

5. V nohách mám už tisíc mil,

teď mi zbejvá jen pár chvil,

cestu znám, a ta se k nám dál nemění.

6.=2.

7. Kousek dál, a já to vím,

uvidím už stoupat dým,

šikmej štít střechy čnít k nebesům.

Emi **Ami** **D** **G**

8.=4. + [: jeden cíl, ten starej známej bílej dům ... :]

TOULAVEJ

VOJTA KIŘÁK TOMÁŠKO

- Ami** **G**
1. Někdo z vás, kdo chutnal dálku,
Ami **E**
jeden z těch, co rozuměj',
Ami **G**
ať vám poví, proč mi říkaj',
F **Ami**
proč mi říkaj' Toulavej.
2. Kdo mě zná a v sále sedí,
kdo si myslí: je mu hej,
tomu zpívá pro všední den,
tomu zpívá Toulavej.
F **G**
- R: Sobotní ráno mě neuvidí
C
u cesty s klukama stát,
F **G**
na půdě celta se prachem stydí
F **G**
a starý songy jsem zapomněl hrát,
Ami
zapomněl hrát.
3. Někdy v noci je mi smutno,
často bejvám doma zlej,
malá daň za vaše "umí",
kterou splácí Toulavej.
4. Každý měsíc jiná štace,
čekáš, kam tě ulože',
je to fajn, vždyť přece zpívá,
třeba smutně, Toulavej.
- R:
5. Víím, že jednou někdo přijde,
tiše pískne: no tak jdem,
známí kluci ruku stisknou,
řeknou: vítej, Toulavej.
6. Budou hvězdy jako tenkrát,
až tě v očích zabořej',
celou noc jim bude zpívat
jeden blázen - Toulavej.
- R: Sobotní ráno nám poletí vstříc,
budeme u cesty stát,
vypráším celtu a můžu vám říct,
že na starý songy si vzpomenu rád,
vzpomenu rád.
Ami **G**
7. Někdo z vás, kdo chutnal dálku,
Ami **E**
jeden z těch, co rozuměj',
Ami **G** **F E** **Ami**
ať vám poví, proč mi říkaj' Toulavej ...

TŘI ČUNÍCI

JAREK NOHAVICA

C

1. V řadě za sebou tři čuníci jdou,

Ami

ťápají si v blátě cestou-necestou,

Dmi

G

kufry nemají, cestu neznají,

Dmi

G

vyšli prostě do světa a vesele si zpívají: uí uí uí ...

2. Auta jezdí tam, nákladáky sem,

tři čuníci jdou, jdou rovnou za nosem,

ušima bimbají, žito křoupají,

vyšli prostě do světa a vesele si zpívají: uí uí uí ...

3. Levá, pravá - teď!, přední, zadní - už!,

tři čuníci jdou, jdou jako jeden muž,

lidé zírají, důvod neznají,

proč ti malí čuníci tak vesele si zpívají: uí uí uí ...

4. Když kopýtko pálí, když jim dojde dech,

sednou ke studánce na vysoký břeh,

ušima bimbají, kopýtko máchají,

chvilinku si odpočinou, a pak dál se vydají: uí uí uí ...

5. Když se spustí déšť, roztrhne se mrak,

k sobě přitisknou se čumák na čumák,

blesky bleskají, kapky pleskají,

oni v dešti, nepohodě vesele si zpívají: uí uí uí ...

6. Za tu spoustu let, co je světem svět,

přešli zeměkouli třikrát tam a zpět

v řadě za sebou, hele, támhle jdou,

pojďme s nima zazpívat si jejich píseň veselou: uí uí uí ...

TŘI KŘÍŽE

HOP TROP

Dmi

C

Ami

1. Dávám sbohem všem břehům proklatejm,

Dmi

Ami

Dmi

který v drápech má ďábel sám,

C

Ami

bílou přídí šalupa "My Grave"

Dmi

Ami

Dmi

miří k útesům, který znám.

F

C

Ami

R: Jen tři kříže z bílýho kamení

Dmi

Ami

Dmi

někdo do písku poskládal,

F

C

Ami

slzy v očích měl a v ruce, znavený,

Dmi

Ami

Dmi

lodní deník, co sám do něj psal.

2. První kříž má pod sebou jen hřích,

samý pití a rvačky jen,

chřestot nožů, při kterým přejde smích,

srdce-kámen a jméno Stan.

R:

3. Já, Bob Green, mám tváře zjizvený,

štěkot psa zněl, když jsem se smál,

druhej kříž mám a spím pod zemí,

že jsem falešný karty hrál.

R:

4. Třetí kříž snad vyvolá jen vztek,

Fatty Rogers těm dvoum život vzal,

svědomí měl, vedle nich si klek' ...

Rec: Snad se chtěl modlit:

"Vím, trestat je lidský,

ale odpouštět božský,

snad mi tedy Bůh odpustí ..."

R: Jen tři kříže z bílýho kamení

jsem jim do písku poskládal,

slzy v očích měl a v ruce, znavený,

lodní deník, a v něm, co jsem psal ...

TULÁCKÝ RÁNO

NEDVĚDI

Dmi

1. Posvátný je mi každý ráno,

Ami

Dmi

když ze sna budí šumící les
a když se zvedám s písničkou známou

Ami

Dmi

a přezky chřestí o skalnatou mez.

Dmi

- R: Tulácký ráno na kemp se snáší,

B^b

C

F

za chvíli půjdeme toulat se dál,

Dmi

a vodou z říčky oheň se zhasí,

B^b

C

Dmi

tak zase půjdeme toulat se dál.

2. Posvátný je můj každý večer,
když oči k ohni vždy vrací se zpět,
tam mnohý z pánů měl by se kouknout
a hned by věděl, jakej chceme svět.

R:

3. Posvátný je mi každé slovo,
když lesní moudrost a přírodu zná,
bobříků sílu a odvahu touhy,
kolik v tom pravdy, však kdo nám ji dá?

R:

R:

UŽ TO NENAPRAVÍM

SAMSON

G **Cmi F G# G Cmi G Cmi F G# G Cmi G**

R: Vap tap tap ...

Cmi **F**

1. V devět hodin dvacet pět mě opustilo štěstí,

G# **G** **G7**

ten vlak, co jsem jím měl jet, na koleji dávno nestál,

Cmi **F**

v devět hodin dvacet pět jako bych dostal pěstí,

G# **G** **G7**

já za hodinu na náměstí měl jsem stát, ale v jiným městě.

C7

Tvá zpráva zněla prostě a byla tak krátká,

Fmi

že staviš se jen na skok, že nechalas' mi vrátka

Bb **G**

zadní otevřená, zadní otevřená,

C7

já naposled tě viděl, když ti bylo dvacet,

Fmi

to jsi tenkrát řekla, že se nechceš vracet,

Bb **G**

že jsi unavená, ze mě unavená.

R:

2. Já čekala jsem, hlavu jako střep, a zdálo se, že dlouho,
může za to vinný sklep, že člověk často sleví,
já čekala jsem, hlavu jako střep, s podvědomou touhou,
já čekala jsem dobu dlouhou, víc než dost, kolik přesně, nevím.
Pak jedenáctá bila a už to bylo passé,
já dřív jsem měla vědět, že vidět chci tě zase,
láska nerezaví, láska nerezaví,
ten list, co jsem ti psala, byl dozajista hloupý,
byl odměřený moc, na vlídný slovo skoupý,
už to nenapravím, už to nenapravím.

R:

VEĎ MĚ DÁL, CESTO MÁ

PAVEL BOBEK / DENVER, DANOFF, NIVERTY

G **Emi**

1. Někde v dálce cesty končí,

D **C** **G**

každá prý však cíl svůj skrývá,

Emi

někde v dálce každá má svůj cíl,

D **C** **G**

ať je pár mil dlouhá, nebo tisíc mil.

G **D** **Emi** **C**

R: Veď mě dál, cesto má, veď mě dál, vždyť i já

G **D** **C** **G**

tam, kde končíš, chtěl bych dojít, veď mě dál, cesto má.

2. Chodím dlouho po všech cestách,

všechny znám je, jen ta má mi zbývá,

je jak dívky, co jsem měl tak rád,

plná žáru bývá, hned zas samý chlad.

R:

Emi **D** **G**

*: Pak na patník poslední napíšu křídou

C **G** **D**

jméno své, a pod něj, že jsem žil hrozně rád,

Emi **F**

písně své, co mi v kapsách zbydou,

C **G** **D** **D⁷**

dám si bandou cvrčků hrát a půjdu spát, půjdu spát.

G **D** **G**

R: + [: veď mě dál, cesto má ... :]

VODNÍK

NEDVĚDI

D

1. Posvěcený deštěm, který padá z nebe,

A

vlasý jako vodník, pod šosem to zebe,

Emi

A⁷

z kůže břízy když narodil se oheň,

D

Hmi

A⁷

vysuší jim promáčeněj den.

2. Malovaný sluncem, hnědou barvou klasů,
indiánský hrátky starejch dobrejch časů,
večer zvedaj' hlavu do rozsvícenejch hvězd,
lesem zazní písně dlouhejch cest.
3. Na krku svý znamení: raka, kotvu, list,
na rukávech domovenky, z kterejch můžeš číst,
na srdci sem-tam záplata, jak život šel,
mlčej' k ohni, když se rozhořel.

D

A

R: Krásný noci plný bílejš hvězd a kamarádů,

D

A

vyzpívaný touhy kluků z měst plný bláznivejš snů.

4. Jiný písně zazněj', než učili se zpívat,
jinak viděj' svět než učili se dívat,
v celý přírodě se nenajde tak hned
tolik hrůzy, co už stvořil ten náš svět.
5. A tak vyšlápli si ránem a první listy stránek
popisujou písmem, co poslal z lesů vánek,
hledaj' na slunci si místo, kdo z nich ví,
co zítra na ně svět zas vymyslí.

R:

ZA CHVÍLI UŽ BUDU V DÁLI

GREENHORNS / BOB DYLAN

G

1. Hučku svou na pozdrav smekám,

Ami

světla vlaků vidím plát,

D

tak na svůj nárazník čekám,

C

G

už jsem tě měl akorát.

2. Zejtra ráno, až se vzbudíš,
zjistíš, že se slehla zem
a tvůj miláček že pláchnul
půlnočním expresem.

G

Ami

R: [: Za chvíli už budu v dále, za chvíli mi bude fajn,

D

C

G

otvůj lásce, která pálí, nebudu mít ani šajn. :]

3. Nejdřív zní vlakovej zvonec,
pak píšťala, je mi hej,
konečně vím, že je konec
naší lásce tutovej.
4. Z kapsy tahám harmoniku,
tuláckej song budu hrát,
sedím si na nárazníku
a je mi tak akorát.

R:,R:

ZÁTOKA

GREENHORNS

C G⁷ C

1. V zátoce naší je celý den stín,

Ami C

dneska je tichá, já dobře vím,

Ami C

kdy ten stín zmizí i z duše mojí,

F C

za vodou čekám na lásku svoji.

2. Poslední dříví jsem na oheň dal,

i kdyby nocí překrásně hřál,

já nespím, to víš, jak bych si přál,

proč si mě Hondy na práci vzal?

3. Pomalu svítá a krávy jdou pít,

v sedle zas musím celý den být,

proč má tvůj tatík, ach, tolika stád,

tejdén už sháním a nemůžu spát

4. Zítřej se vrátím na jižní díl,

v zátoce naší, tam bude můj cíl,

vítr se zdvihá a měsíc je blíž,

zítra stín zmizí, dobře to víš.

ZELENE PLANE

SPIRITUAL KVINTET / GILKYSON, DEHR, MILLER

Ami Dmi Ami E

1. Tam, kde zem duní kopyty stád,

Ami F C G

znám plno vůní, co dejchám je tak rád,

F G C A⁷

čpí tam pot koní a voní tymián,

Dmi G C E

kouř obzor cloní, jak dolinou je hnán,

Ami Dmi Ami E Ami

rád žiju na ní, tý pláni zelený.

2. Tam, kde mlejn s pilou proud řeky hnál,
já měl svou milou a moc jsem o ni stál,
až přišlo psaní, ať na ni nečekám,
prý k čemu lhaní, a tak jsem zůstal sám,
sám znenadání v tý pláni zelený.

F G C

- R: Dál čistím chlív a lovím v ořeší,

Ami F G C

jenom jako dřív mě žití netěší,

Ami Dmi

když hlídám stáj a slyším vítr dout,

Ami Dmi E

prosím, ať jí poví, že mám v srdci troud.

3. Kdo ví, až se doví z větrnejch stran,
dál že jen pro ni tu voní tymián,
vlak hned ten ranní jí u nás vyloží
a ona k spaní se šťastná uloží
sem, do mejch dlaní, v tý pláni zelený.

ZÍTRA RÁNO V PĚT

JAREK NOHAVICA

- Emi** **G**
1. Až mě zítra ráno v pět ke zdi postaví,
C **D⁷** **G** **E⁷**
ještě si naposled dám vodku na zdraví,
Ami **D⁷** **G** **G/F[#]** **Emi**
z očí pásku strhnu si, to abych viděl na nebe,
Ami **H⁷** **Emi** **E⁷** **Ami** **D** **G** **G/F[#]** **Emi**
a pak vzpomenu si, lásko, na tebe,
Ami **H⁷** **Emi**
a pak vzpomenu si na tebe.
2. Až zítra ráno v pět přijde ke mně kněz,
řeknu mu, že se splet', že mně se nechce do nebes,
že žil jsem, jak jsem žil, a stejně tak i dožiju
a co jsem si nadrobil, to si i vypiju,
a co jsem si nadrobil, si i vypiju.
3. Až zítra ráno v pět poručík řekne:"Pal!",
škoda bude těch let, kdy jsem tě nelíbal,
ještě slunci zamávám, a potom líto přijde mi,
že tě, lásko, nechávám, samotnou tady na zemi,
že tě, lásko, nechávám, na zemi.
4. Až zítra ráno v pět prádlo půjdeš prát
a seno obracet, já u zdi budu stát,
tak přilož na oheň a smutek v sobě skryj,
prosím, nezapomeň, nezapomeň a žij,
na mě nezapomeň a žij ...

ZLATÝ KLÍČ(TÁBOROVÝ OHEŇ)

WABI RYVOLA

- E** **E⁷** **A**
1. Modrý dým už korunami stromů
E **H⁷**
stoupá letí ke hvězdám
E **E⁷** **A**
praská dřevo do kytary tónů
E **H⁷** **E**
oheň zpívá nám.

2. Hoří jasně oheň křišťálový
lesem smůla zavoní
mluví s námi důvěrnými slovy
píseň krásných dní

- H⁷** **E**
R: Mládí s jiskrama odlétá
H⁷ **E**
hučí oheň kamarád
F#⁷ **H⁷**
jednou až uplynou léta
F#⁷ **H⁷**
každý bude vzpomínat

3. Padá do údolí mlha bílá
měsíc dávno už šel spát
Tmavé noci bránu otevírá
oheň kamarád

4. Padá do údolí mlha bílá
měsíc kouzelný je míč
tmavé noci bránu otevírá
starý Zlatý klíč

ZNAMENÍ DOBY

KAREL KRYL

A D E

D A D A

1. Před okny sloup - znamení moru,

F#mi A E

předpověď provazů a divných mravů,

A A⁷ D

klesáme hloub se strachem tvorů

F#mi (E) C#mi F#mi E (C#mi) D (F#mi)

před ranou do vazů, před zlobou davu.

2. Na stěně mříž - znamení doby,

děsím se obrázků, děsím se šachu,

zbyl jenom kříž, zůstaly skoby

a myšlenka na lásku v zajetí strachu.

E F#mi

- *: Zástupy lidí jdou pozpátku vpřed tak, jako raci,

E F#mi

zbabělost - hostii každý si pozvedá, pálí ho dlaň,

E F#mi

mnozí se stydí, že stavěli svět, některý zvrací,

E F#mi C# F#mi A D A E D A E D

dávaje bestii ze svého oběda povinnou daň.

3. K výkazu ztrát připište sebe,

že jste jen couvali mlčky a kvapně,

zato když brát chtěli vám nebe,

že jste jim kývali, Bože, tak trapně!

4. Přes čelo stín - znamení studu,

znamení malého lidského strachu,

na pití blín, k zábavě nudu,

k důvěře podlého a nasypat hrachu!

ZVEDNETE KOTVY

RANGERS - PLAVCI

D

1. Už vyplouvá loď John B., už vyplouvá loď John B.,

A

okamžik malý jen, než poplujem dál,

D

nechte mě plout, *tak nechte mě plout,*

G

Gmi

nechte mě plout, *tak nechte mě plout,*

D

A

D

sil už málo mám, tak nechte mě plout.

2. Nejdřív jsem se napil, na zdraví všem připil,

vím, že cesta má konec už má,

tak nechte mě plout, *tak nechte mě plout,*

nechte mě plout, *tak nechte mě plout,*

sil už málo mám, tak nechte mě plout.

3. Sklenici svou dopil, zakrátko u mne byl,

okovy na ruce dal a pistole vzal

šerif John Stone, *ó, šerif John Stone,*

šerif John Stone, *ó, šerif John Stone,*

moji svobodu vzal šerif John Stone.

D

A

D

4.=1. + sil už málo mám, tak nechte mě plout ...

ŽÍZEŇ

SPIRITUÁL KVINTET

C

Fmaj⁷ Ami G C

1. Když kapky deště buší na rozpálenou zem,

Fmaj⁷ C

já toužím celou duší dát živou vodu všem,

Famj⁷ Ami G C

už v knize knih je psáno: bez vody nelze žít,

Fmaj⁷ C

však ne každému je dáno z řeky pravdy pít.

G

C C⁷

R: Já mám žízeň, věčnou žízeň,

F

C

stačí říct, kde najdu vláhu

G

a zchladím žáhu pálivou,

C C⁷

ó, já mám žízeň, věčnou žízeň,

F

C

stačí říct, kde najdu vláhu,

F C F C F C

a zmizí žízeň, žízeň, žízeň.

2. Stokrát víc než slova hladká jeden čin znamená,

však musíš zadní vrátka nechat zavřená,

mně čistá voda schází, mně chybí její třpyt,

vždyť z moře lží a frází se voda nedá pít.

R:

3. Jak vytékají říčky zpod úbočí hor,

tak pod očními víčky já ukrývám svůj vzdor,

ten pramen vody živé má v sobě každý z nás

a vytryskne jak gejzír, až přijde jeho čas.

R:

R:

